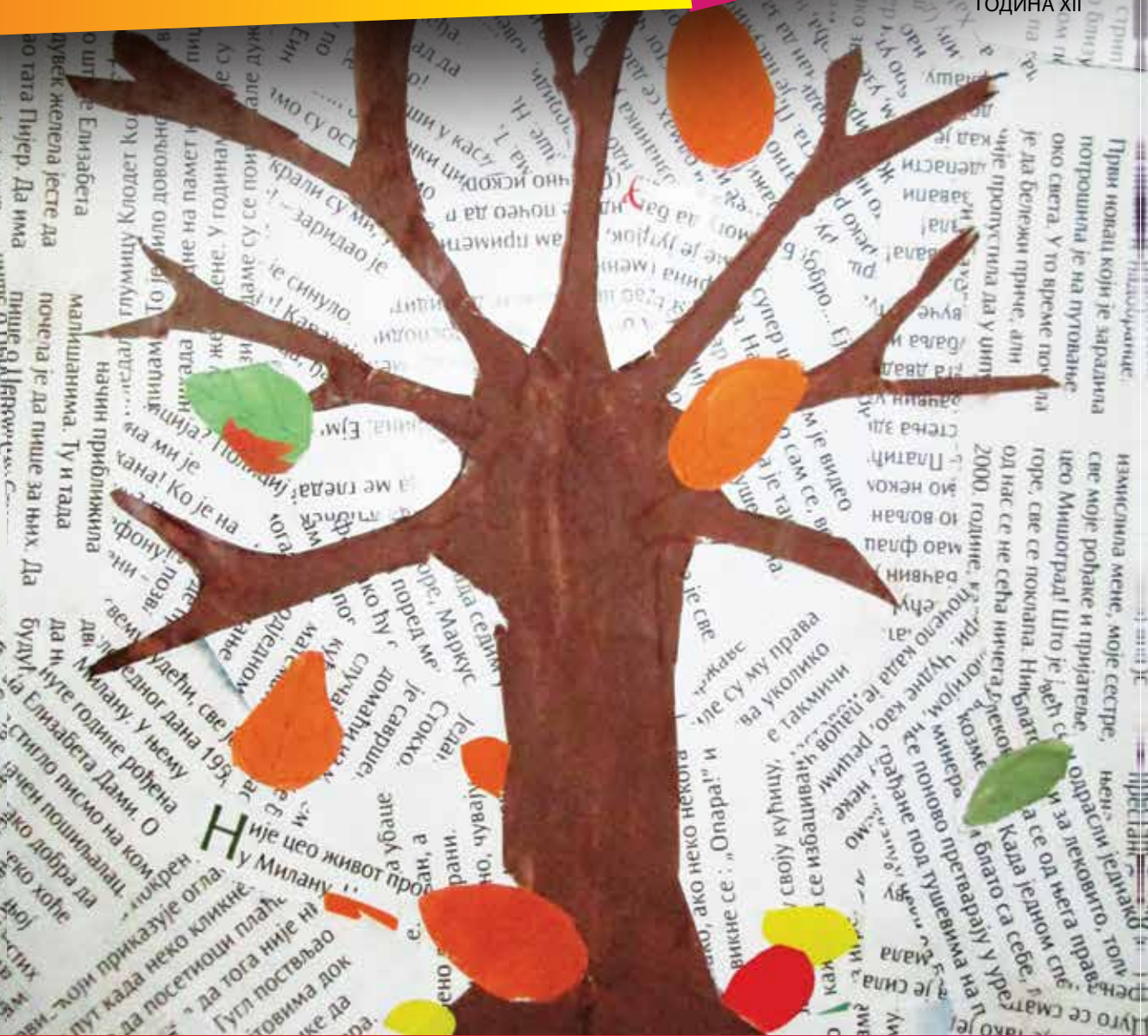

БАЧКИ

КУТАК

бр. 24
јануар 2018
ГОДИНА XII

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“

БАЧКИ КУТАК

бр. 24
јануар 2018
ГОДИНА XII

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић” - Број 22.

Извршни директор - Станислава Шарчевић Гога
Главни и одговорни уредник - Богдан Јоковић 8/1
Ментор главног и одговорног уредника - Весна Луковић

Уређивачки одбор
Гордана Мишковић, Драгана Милетић, Слађана Ристић,
Бранислава Грубишић, Тијана Срдановић, Јелена Врачевић
Бојаџијевић, Невена Ђукић, Бранка Зацери, Сања Каличанин
Обрадовић, Божић Радусин, Лана Новковић, Весна Затежић
Скендерија, Ангелина Васиљевић, Весна Божовић, Дејан
Павловић, Катарина Баришић, Јелена Дардић, Јелена Познић,
Вања Владушић, Зоран Мишић, Катарина Милошевић, Ена
Стојановић, Ева Гравара, Весна Луковић

Лектор - Весна Луковић

Новинари
Ива Кнежевић 7А, Емилија Пуповац, Катарина Влајић, А
настасија Оцокољић, Стефан Суботић, Алекса Лолић, Богдан
Јоковић 8/1, Лореана Петровић, Теодора Магазин С9

Насловна страна: Луна Зимоњић 4Б
Дизајн: www.printandscreen.rs

РУБРИКЕ:

ИНТЕРВЈУ

МУЗИЧКА КУТИЈА

МИ У ПОСЕТИ

ИСТОРИЈСКИ ВРЕМЕПЛОВ

ШИРОМ ОТВОРЕНИХ ОЧИЈУ

СЛАТКА МАТЕМАТИКА

ЈЕЗИКОСЛОВЉЕ

ПЕТ ПЛУС

5+

АРТ

ЕКОЛОШКИ АГЕНТИ

ОКОМ НАУКЕ

PUZZLE

СПОРТОЛИКЕ СТРАНЕ

И ЈОШ ПОНЕШТО...

НАШЕ ПЕРО

КАШ МОЗАИК

УПЕШ

Интервју са Ненадом Зимоњићем

Права је реткост да је неко ко је славан и у тој мери признат у свом послу у контакту са нашом екипом био ненаметљив, тих и скроман. Зато је ваљда тениски терен простор на којем је борбен, гласан и свемоћан. То просто мора да буде одлика одважних и великих спортиста и људи.

• Како је било Ваше детињство и по чему се разликује од детињства Ваше деце?

Моје детињство је протекло у дружењу са децом из комшилука, из школе, на такмичењима у тенису. Важан садржај су били одласци са породицом на село код бабе и деде, боравак у природи и контакт са домаћим животињама. Највећа разлика је у времену која данашња деца проводе поред компјутера, и-пада, мобилних телефона... што ми нисмо имали. И, много више смо били напољу, уживали у игрању са другарима. Исто тако, није било играоница које су у данашње време популарне. Моја деца су више путовала и упознала више различитих градова и земаља.

• Да ли сте били несташни као дете?

Био сам послушно и добро дете, али, као сва деца, имао сам и несташлука, што је саставни део одрастања.

• Јесте волели школу?

Волео сам школу. Мислим да је школа веома битна јер се стиче образовање које је најбитнији и најдрагоценији капитал који човек може имати.

• Који Вам је био омиљени предмет у школи?

Највише сам волео физичко, математику и географију. Већина онога што сам научио у школи значила ми је животу.

• Које особине је поседовао Ваш омиљени наставник?

Омиљени наставници су ми били они који су волели своју професију и предмет који предају, па су ту исту љубав успели да пренесу на ђаке.

• Шта сте, као дечак, хтели да budete кад порастете?

Као дечак сам желео да се бавим спортом, то је била моја највећа љубав.

• Кад сте почели да се бавите спортом?

Почео сам да се бавим спортом са седам година.

• Како деца да се одлуче за прави спорт?

Треба да пробају више спортова, па да сами одлуче кад схвате у којем се највише проналазе и одлуче се за један од њих.

• Како сте се одлучили за тенис у пару?

Био сам врло успешан у синглу, увек у самом врху у Југославији, првак у пионирским, јуниорским и сениорским конкуренцијама. Током каријере имао сам много потешкоћа - финансијских, око путовања - добијања виза, санкција, немогућности учествовања на многим такмичењима.

Због велике љубави према тенису и сналажљивости, успео сам да имам веома успешну спортску каријеру. Стицајем разних околности сам се више посветио игри у дублу где сам био првак света.

• Ваши партнери у дублу су и мушкарци и жене. Ко су бољи саиграчи?

Имао сам много добрих партнера током своје каријере, како у мушком дублу, тако и у микс дублу. Најважнија је добра комуникација и енергија, наравно, поред врхунског квалитета.

• Провели сте 50 недеља као први на АТП листи. Изузетно се сви поносимо тим успехом.

И ја сам јако поносан на све успехе које сам успео да остварим. Невероватан је осећај бити најбољи на света у ономе чиме се бавите и што толико волите.

• Која вам је титула најдража?

Најдража ми је титула освојена 2008. на Вимблдону, највећем и најпрестижнијем турниру у тенису. Свакако је и титула на Мастерсу исте године, која ми је и донела 1. место на ранг листи. Морам и да поменем освајања Дејвис купа у Београду 2010. (екипног првенства света) за Србију.

• Рекордер сте по броју освојених титула за репрезентацију Србије. Шта је већи изазов – играти или бити тренер?

Рекордер сам по броју наступа и победа у репрезентацији, увек ми је била велика част и задовољство да представљам своју земљу. Био сам у улози играча (сингл и дубл), као играч-селектор три године. Велики је изазов и као играча и као селектора, али је тешко да се упореде те улоге.

• Коју улогу има таленат у успеху, а коју труд и рад?

Таленат је вазан на почетку, али су за успех много важнији велики рад и залагање.

• Због чега је битно да се деца баве спортом?

Спорт је јако користан у развоју сваког детета, због дружења, физичке активности и одрастања, као и стицања радних навика и дисциплине.

новинарска секција

КОЛО

Међувладин комитет за очување нематеријалног културног наслеђа је на свом редовном заседању на острву Чецу, у Јужној Кореји, донео одлуку да поред српске крсне славе упише КОЛО на Унескову листу.

Коло је најраспрострањенија игра на територији целе Србије, а изводе га и друге етничке заједнице. Моравац и кукуњеш су најстарије верзије кола на територији централне Србије у другој половини 19. века.

Овај облик народног плеса нарочито је карактеристичан за јужнословенске народе. Значење овог термина је обруч или круг и потиче од грчке речи *horos* што значи скуп људи, игранка, игра.

Играло се уз пратњу музике, а свирачи су пратили коловођу који је имао улогу диригента (давао је знаке када би коло требало успорити или убрзати). Свако коло је играно на другачији начин, а нека кола су играна уз певање и пратњу музике. Неки крајеви су сачували и глуво (немо) коло без пратње музике и песме. Такт се давао наглашеним ударцима стопала о тло (Крајина, Херцеговина и Црна Гора).

Теа Полимац 8/1

Фантом из опере

Имале смо прилику да у Позоришту на Теразијама одгледамо мјузикл „Фантом из опере“. Мјузикл је рађен по роману француског писца Гастона Леруа и премијерно је изведен на лондонском Вест Енду 1986. године, а две године касније на Бродвеју. Важи за најдуже извођен мјузикл свих времена и изводи се на петнаест светских језика.

Поред интересантне радње која је инспирисана историјским догађајима из доба париске опере у 19. веку, нама су се свидели костими богатог колорита и сцена која употпуњује мистичну атмосферу. Ликови Кристин, Фантома, Раула и осталих као и њихови карактери су јасно дочарани. Цео мјузикл је динамичан и до краја смо биле у неизвесности како ће се завршити. Било нам је веома лепо и уживале смо. Наравно, препоручујемо овај мјузикл свима који воле приче у којима је главни мотив - љубав.

Вања Јојић, Елена Ђајић 6В

MUSIC QUIZZZZ !

1. This nineteenth-century German composer's portrait emphasizes his artistic temperament, with his rakish hat and stylish cravat. He is best known for his operas, which include "Tannhauser", "The Flying Dutchman" and "Parsifal". Can you name him?

- Richard Wagner
- Hans Werner Henze
- Johann Sebastian Bach
- Franz Liszt

2. This serious looking man, with his unruly hair and frilled shirt, is surely one of the most famous and influential composers of all time. Straddling the 18th century "classical" and the nineteenth century "romantic" movements, he continued to compose even after becoming deaf during his later years. Who is he?

- Robert Schumann
- Dmitri Shostakovich
- Percy Grainger
- Ludwig van Beethoven

3. This Italian composer, well known for his operas such as "Rigoletto", "La Traviata" and "Aida", has a name which, if translated into English, becomes Joseph Green(s). True or false?

- True
- False

4. Possibly the most famous classical composer of all time, very few authenticated contemporary portraits exist of this man. The one shown here, by Johann Nepomuk della Croce, dates from around 1780, 11 years before his premature death only a few weeks after conducting the premiere of his opera "The Magic Flute". Who is this talented composer?

- Wolfgang Amadeus Mozart
- George Frederic Handel
- Claudio Monteverdi

GOOD LUCK!

Недеља руског филма у Србији - „Бајке детињства“

У септембру 2017. године у Београду је одржан фестивал посвећен руским бајкама. Наши руђеровци су се и овде одлично провели. У Дому омладине, гледали су бајке као што су „Не постоји ништа важније“, „У шуми заборављених кишобрана“ и многе друге. Ушавши у биоскопску салу, били су увучени у чаробни свет бајки, а при повратку у школу, пуни утисака, препричавали су авантуре главних јунака. Једва чекају следећу годину да се све ово понови.

Богдан Јоковић 8/1

Сајам књига 2017. године

Наши ученици су 24. и 25. октобра ишли на Сајам књига. Петаџима је ово било ново искуство, али су шестаџи, седмаџи и осмаџи били на већ добро познатом терену. Уживали су у обиласку различитих штандова са највећим задржавањем на штандовима издавачких кућа „Вулкан“, „Лагуна“, „Креативни центар“ и „Делфи“. Куповали су књиге које су им препоручивале наставнице српског језика, али и личне жеље су биле битне. Узели су кључеве знања у руке и користеће их на стваралачки и креативан начин.

Ива Кнежевић 7А

„Мали каплар“

Ученици grade 6 и 7 су 10.10.2017. године били на претпремијери позоришне представе „Мали каплар“ у Малом позоришту „Душко Радовић“.

Ученици grade 8 и 9 су 14.11.2017. године били су, такође, на позоришној представи „Мали каплар“. Представа „Мали каплар“ открива нам херојску судбину историјске личности дечака Момчила Гаврића који ће у тешким околностима које су задесиле Србију 1914. године бити приморан да напусти своје спаљено село у околини Лознице и крене у бег трновитим путем заједно са српском војском.

Лореана Петровић С9

Мали пољопривредници

Ученици grade 4 разреда, посетили су у уторак 17.10.2017. године „Iceberg Salat Centar“ у Сурчину, где су учествовали у пројекту „Мали пољопривредници“. Ученици су имали предавање агронома о узгајању поврћа, а затим су обишли поља на којима се узгаја салата. Видели су пластенике, просторије у којима се салата пере и складишти, базен са водом за наводњавање и тракторе које обрађују земљу.

Након обиласка Центра, маскоте Јабучило и Шаргалепослава повели су децу до посебно ограђених башта где су се ученици самостално опробали у садњи салате.

Дружење се завршило здравом ужином, сецканом свежом јабуком и поклон бојанком са песмицама о воћу и поврћу.

Катарина Влајић 8/1

Green fest

Ученици grade 5 су учествовали на Међународном фестивалу зелене културе „Green fest“.

Учешћем у радионици „Мој допринос одрживом развоју“ ученици су имали прилику да буду у улози малих научника - тестирали су материјале за изолацију, откривали скривене масти и шећере у свакодневној исхрани, доказивали разлику између црне и беле боје у односу на моћ упијања светлости, правили замрзивач од соли и леда.

Богдан Јоковић 8/1

„Аладинова чаробна лампа“

Ученици grade 4 и 5, били су у позоришту Бошко Буха на представи „Аладинова чаробна лампа“. У овој верзији чувене приче Аладин није сасвим расположен и вољан да користи услуге Духа из чаробне лампе. Он је свестан да је једини начин да одрасте и да околина (а нарочито Принцеза) почне да га схвата озбиљно – да уради нешто сасвим сам. Ово је и порука младом гледаоцу. Оно што води наш живот даље морају бити одлуке које смо сами донели и поступци за које смо сами одговорни.

Ива Кнежевић 7А

У страху су велике очи

Ученици grade 3 су у среду 25.10.2017. у позоришту Бошко Буха гледали представу „У страху су велике очи“. Повезујући српску традицију и народне приче са причама, бајкама и митовима других народа и користећи позориште као медиј продубљивали су знање о томе како се приче могу испричати и доживети на различите начине.

Стефан Суботић 8/1

„Татата-тира“

Најмлађи ученици наше школе били су на премијери преставе „Татата – тира“ у Позоришту „Пуж“. Позната вишегенерацијска лозинка оних који су одрастали уз ТВ-серију „Коцка, коцка, коцкица“ постала је наслов нове представе. Генерације су одрасле на легендарном поздраву, на магичној речи, на чувеном узвику – „татата-тира“. А сада, годинама касније, њихова деца имала су прилику да открију тај ускилик радости у Позориштанцету „Пуж“.

Анастасија Оцокољић 8/1

Буди безбедан, буди слободан

Ученици grade 1 и grade 2 су учествовали у акцији „Буди безбедан, буди слободан“ у сарадњи са МУП-ом Чукарица.

Ова акција обухватала је две етапе - одлазак у полицијску станицу и обуку ученика у просторијама школе.

Емилија Пуповац 8/1

Поклони књигу - обрадуј село

Ученици нашег Образовног система су још једном показали добру вољу да помогну другарима из сеоских школа тиме што су им донирали књиге за школску библиотеку.

Овога пута посетили су Основну школу „Живојин Перић“ из Стублина и поклонили им књиге прикупљене у оквиру традиционалне школске акције „Поклони књигу - обрадуј село“.

Богдан Јоковић 8/1

„Како свет функционише“

Ученици grade 5A и 5B, у циљу успешнијег истраживања РУР теме „Како свет функционише“, посетили су Музеј Николе Тесле. Имали су прилику да виде нека од Теслиних значајних открића и проналазака, а све је то пратило занимљиво предавање водича - демонстратора музеја. Интересантно је било видети и личне предмете нашег великог научника Николе Тесле.

Лореана Петровић С9

Teen T@lk

Ученици grade 7 и 8 били су на Конференцији „Teen T@lk“ у четвртак 23. новембра у Дому омладине. Пета по реду Конференција „Teen T@lk“ је посвећена тинејџерима и њиховим проблемима, и једина је те врсте у нашој земљи. Ученици наше школе посетили су радионице „Сувер насиље и његове последице“ и „Одрастање под притиском“.

Богдан Јоковић 8/1

Дружење са Нушићем

Осмаци већ традиционално, после читања Нушићеве комедије, гледају у позоришту ово дело. Претходних година гледали су представу у Југословенском драмском позоришту, а ове године у Академији 28. Ова представа је класично читање Нушића, и ученицима је била због тога веома блиска. Огромним глумачким умећем петоро глумаца је одиграло седам улога. Све време публика је уживала, аплаузима поздрављала глумачке бравуре и комичне ситуације.

Богдан Јоковић 8/1

У Републичком хидрометеоролошком заводу

У склопу теме „Где смо у простору и времену“ ученици grade 3 су 7.12.2017. били у Републичком хидрометеоролошком заводу.

Упознали су се са методама и инструментима за мерење који се користе и учествовали у пуштању балона са радиосондом која ће нам јавити атмосферске прилике изнад нашег града.

Анастасија Оцокољић 8/1

Сајам спорта

Ученици наше школе посетили су Сајам спорта у коме су обишли бројне штандове и опробали се у многим спортовим. Због традиционално добрих и пријатељских односа подршку су пружили нашим параолимпијцима где су провели највише времена разговарајући са њима о постигнутим резултатима на међународној сцени и делећи брошуре традиционалне приредбе „Хуманост на делу у дечијем оделу“.

Алекса Лолић 8/1

„Играј зелено“

У оквиру међународног фестивала зелене културе Green fest, ученици grade 3 су учествовали у радионици „Играј зелено“. Кроз игру су проширивали своја знања како да дају свој допринос побољшању квалитета животне средине.

Раде Борчић 7В

У Кладову

Ученици петог разреда били су на екскурзији у Кладову. Осим добре забаве и дивног дружења имали су прилику да се упознају са многим важним културним и историјским локалитетима и споменицима. Обишли су Лепенски вир, Хидроелектрану Ђердап, град Неготин, кућу Хајдук Вељка Петровића, као и кућу Стевана Мокрањца, Гамзиград, Народни музеј у Зајечару и још много тога. Поподнева смо проводили спортски, играјући одбојку, фудбал и кошарку, пливајући у базену или у дугим шетњама уз Дунав. Вечери су биле резервисане за забаву и дружење уз музику или караоке забаве.

Катарина Влајић 8/1

У Вршцу

Ученици grade 8 били су на екскурзији у Вршцу од 24. до 28. септембра. Ђаци су били смештени у самом срцу Вршца, у хотелу „Србија“, који представља идеално полазно место за обилазак свега што Вршац има да понуди. Смештен у подножју Вршачких планина овај јужнобанатски градић уметности, спорта и грожђа, представља чудесну мешавину традиције и модерног духа.

Богдан Јоковић 8/1

У Нишу

Пет предивних дана су права мера матурске екскурзије. Програм је био познат свима, али нисмо могли да наслутимо колико ће нам је све то представљати задовољство. Предивне успомене носимо из Ниша, једног од три највећа града у Србији, Упознали смо се са богатом историјом Ниша, његове тврђаве. Видели у Народном музеју бројне експонате из различитих периода, храбро освојили врхове Ђавоље вароши, оставили бриге на марамицама везаним на том локалитету. Били смо у првој задужбини Стефана Немање, а и у манастиру Раваница, месту на којем почивају мошти кнеза Лазара. Потресан је био сустрет са логором „12 фебруар“, сустрет са нељудским је видно потресао све.

На спортским теренима смо изгарали и као победници и побеђени. Одгледали смо две сјајне позоришне представе „Еуфемизам“ и „Предграђе“ као и филм „Кингстон“. И да, у првој реченици нема материјалних грешака, све ово је стало у свега пет дана.

Стефан Суботић 8/1

У Краљеву

Весели изрази лица и коментари да је време прошло невероватно брзо најбоље описују екскурзију ученика шестог разреда чија је дестинација било Краљево у периоду од 25.9 - 29.9.2017.

Салаш „Ђуран“

Ученици grade 1 и 2 уживали су у целодневном боравку на салашу Ђуран.

Време су проводили у игри и дружењу. Посебно су се радовали зоолошком врту.

Богдан Јоковић 8/1

У Тополи

Ученици grade 4 и 5 су у среду 27. 9. 2017. посетили Тополу, Опленац, Аранђеловац и пећину Рисовача. Деца су на овом целодневном излету имала прилику да чују приче и виде доказе богате историје краја који је прославио Карађорђе. Природне лепоте овог дела Србије, занимљиви садржаји и добро расположење учинили су да излет буде дан за сећање и лепа школска успомена.

Емилија Пуповац 8/1

У Засавици

У среду 27. септембра ученици grade 3 су били на јесењем излету у специјалном резервату природе Засавица. Локални водич је упознао ученике са ретким врстама животиња и биљака које овде живе. Током поподнева сви су уживали у дивном сунчаном дану, чаробној природи и дружењу.

Емилија Пуповац 8/1

У Педагошком музеју

Ученици 4. разреда, били су у Педагошком музеју и том приликом посетили су актуелну изложбу под називом „ВРЕМЕ КАДА ЈЕ ДЕТИЊСТВО ЖИВЕЛО – ТИТОВИ ПИОНИРИ“ аутора Филипа Трајковића, историчара и кустоса Педагошког музеја.

Ученици су обишли и сталну изложбenu поставку, која богатством изложеног материјала: документима, фотографијама, макетама, уџбеницима, училима, ученичким и наставничким радовима, пружа потпуну слику о развоју српских школа од средњег века до 1991. године.

Такође, учествовали су и у радионици „Школа моје баке“ и на тај начин сазнали каква је била школа у нека давна времена.

Ива Кнежевић 7А

„Деда Мраз и компанија“

Ученици млађих разреда били су у уторак 19. XII у биоскопу „Рода“ где су погледали су дуго очекивану новогодишњу комедију „Деда мраз и компанија“.

Урнебесна Деда Мраз авантура спасавања његових 92.000 вилењака од епидемије опасног грипа, приредила је ученицима сјајну забаву, много смеха, али и бројне мудре лекције. Због чега је важно пријатељство, поштење и пре свега – витамин Ц!

Емилија Пуповац 8/1

Владимир Иљич Лењин (1870-1924) - вођа бољшевика (комуниста) и Октобарске револуције

Фебруарска и Октобарска револуција

Пустити народ да чека своја права и правду највећа је и најопаснија грешка коју може починити државник, грешка која се скоро никад не може поправити. Ову грешку направили су властодршци у Русији почетком 20. века, али последице њихове грешке нису осетили само они. Последице су се осетиле и осећаће се на земаљским меридијанима све док постоји цивилизација.

На почетку двадесетог века Русијом је владала династија Романов која је била на власти од 17. века. Од 1894. године цар је био Николај II. Он је имао апсолутну моћ, али није био снажна личност. Многи његови министри су били неспособни, а његова супруга, немачка принцеза Александра, имала је значајан утицај на државне послове. Николај је био пасиван човек који је више волео породични живот него јавне послове. Државна администрација и тајна полиција контролисали су земљу за цара. Није било парламента и свака опозиција је била немилосрдно уништена. Николај је био веома конзервативан владар без слуха за икакве промене у вођењу Русије. Али Русија се мењала.

На почетку двадесетог века, већина од 125 милиона људи Русије живело је на селу - само 15 милиона је живело у градовима. Док су цар и његова породица живели у раскошним палатама, услови обичних људи су били другачији. Они су примали бедне плате и најчешће живели у пренатрпаним стамбеним кућама. Често се могло видети десет или више људи који живе у једној соби и четворо који спавају на једном кревету. Мушкарци су радили 14 до 15 сати на дан.

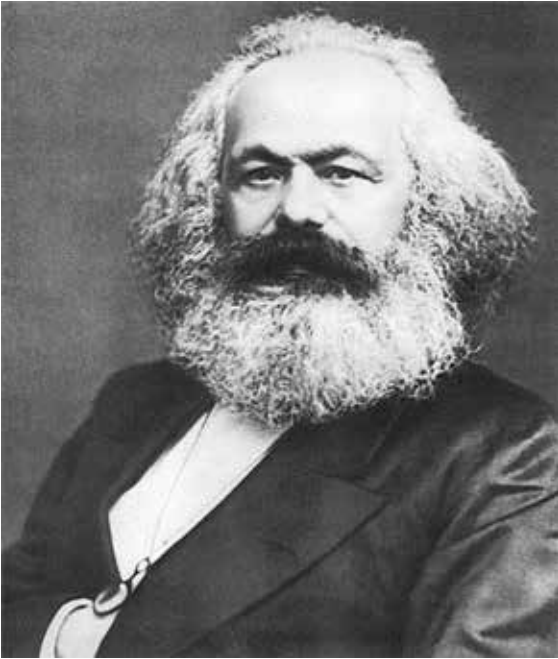
Услови за људе који нису били Руси су били још тежи. Царски закон је присилио све националности (Пољаци, Финци, Тартари, Јевреји) да постану Руси. Они су били присиљени да користе руски језик на послу и у школи. Овај закон русификације (направљен да сви постану Руси) није био популаран и био је примењиван уз отпор. Руски гувернер Финске је био убијен 1904. године у реакцији поводом закона да се русификује Финска.

Незадовољство се манифестовало честим протестима - 8.000 од 1912. до 1914. године. У једном од њих, који су тајна полиција и војска брутално уништили, убијено је 270 људи.

Наду за промене у Русији давала је мала група револуционарних фанатика која је захтевала корениту промену. Та група је пратила идеје немачког Јевреја - Карла Маркса. Он је веровао да је покретачка снага историје борба између различитих класа за моћ. У то време, главна класа су били капиталисти. Они су били власници фабрика, банака, итд. Према Марксу, они су експлоатисали рад радника и плаћали су их што је мање могуће како би њихов профит био што већи. Маркс је веровао да ће радници устати против експлоатације и капиталиста.

Партија руских марксиста Социјал-демократска партија, основана 1898. године се раздвојила у две групе 1903. године. Мењшевици су желели велику, популарну политичку партију, која ће радећи са другим социјалистичким партијама да сруши капитализам. Бољшевици, предвођени Лењином, желели су малу, чврсту, дисциплиновану партију, која би узела моћ у име индустријских радника (пролетаријата). Међутим, нико од њих није очекивао да ће се ствари развијати тако брзо. Лењин је у јануару 1917. године рекао: „Ми, старије генерације, нећемо доживети да видимо одлучујуће борбе долазеће револуције.”

У августу 1914. год. Немачка је објавила рат Русији. Рат је пошао врло лоше. Русија је претрпела више пораза и више жртава него иједна друга земља у рату. Била је распрострањена глад, посебно 1917. год., а људи нису имали угља, па су били промрзли и гладни. На Дан жена, 23. фебруара 1917. год. група жена демонстрирала је у престоници Петрограду због недостака хране. За три дана 250 000 људи им се

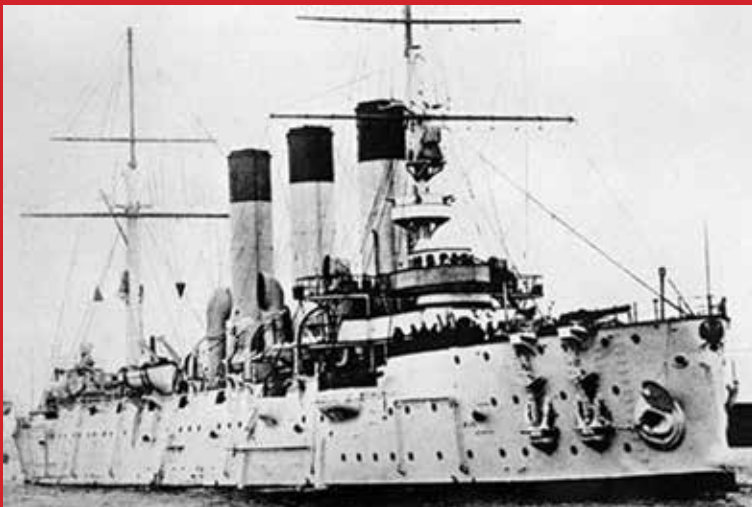

Карл Маркс (1818-1883) – творац комунистичке идеологије

придружило. Цар, који се налазио на фронту, наредио је армији да заустави демонстрације, али се армија придружила демонстрантима. Цар је пробао да се са фронта врати у Петроград, али армија га није пустила. Изгубио је сву политичку помоћ. Његови генерали и пријатељи су га убедили да се преда чиме је окончана власт династије Романов. Монархија је укинута и Русија је постала република на челу са Привременом владом коју је предводио Александар Керенски.

Привремена влада је имала тежак посао. Морала је да поправи стање у земљи која је била у хаосу. Најгора одлука владе била је да настави рат што је било противно вољи руског народа. И док су снага и популарност Привремене владе опадали, растао је утицај бољшевика у народу. До јесени 1917. године, бољшевички програм „мир, земља и хлеб“ добио је значајну подршку међу гладним урбаним радницима и војницима који су у великом броју напуштали редове армије. За Лењина време је изгледало зрело за преузимање власти. У ноћи између 24. и 25. октобра (од 6. до 7. новембра), пуцњи са крстарице Аурора, која је била усидрена у петроградској луци ради оправке, на седиште Привремене владе у Зимском дворцу, означили су почетак Октобарске револуције. Бољшевици су извршили скоро бескрвни државни удар, окупиривши у току једног дана владине зграде, телеграфске станице и друге стратешке тачке у Петрограду. Покушај Керенског да организује отпор постао је бескористан, и он је побегао из земље. Други сверуски конгрес Совјета, који је сазван у Петрограду истовремено са државним пучем, усвојио је формирање нове владе, на челу са Лењином, која је углавном била састављена од бољшевичких министара. Тако је Русија постала прва комунистичка земља на свету што је представљало смртну пресуду за цара Николаја који је са својом женом и петоро деце стрељан у Јекатеринбургу 17. јула 1918. године. Марксове идеје су први пут отелотворене у стварности, а њихов ехо и даље постоји, како у главама појединаца, тако и свагдашњој реалности појединих друштава и држава.

Марко Блажић 7В

Крстарица Аурора

Ови разорни ветрови се формирају крајем лета, када је разлика у температури мора и нижих делова атмосфере и виших, хладнијих делова атмосфере велика. Урагани се најчешће јављају у првој половини септембра.

Настајање и формирање урагана је веома комплексан процес. Урагани настају у источним деловима Африке, када дође до поремећаја у мазним струјањима вертова који се крећу ка западној Африци. Ти поремећаји, који су у научним круговима познати као „источни талас“, покрећу пешчани вртлог који утиче на формирање олујних облака. Олујни облаци могу прерасти у велике тропске олује уколико стигну до западних обала Африке и тамо дођу у додир са топлим Атлантиком. Топла ваздух се издиже изнад океана и смањује се ваздушни притисак. Из околних области високог притиска долазе ваздушна струјања, али се и тај ваздух загрева и помаже у настанку урагана. Тако загрејан ваздух се издиже, нагло хлади, кондензује и настају обилне падавине. Тако настаје ураган.

Урагани – разорни ветрови

Урагани су најјаче олује на Земљи. То су олујни вртлози који се брзо окрећу, а широки су стотинама километара. Ураган је област ниског ваздушног притиска праћен великом количином падавина. И ураган има своје око, а оно се налази у средишњем делу олује.

У зависности од дела света у коме се дешавају, урагани имају различита имена: тајфун (у Пацифику), тропска олуја, ураган (Кариби), циклонска олуја, тропска депресија и циклон.

По снази, урагани се деле у пет категорија, а ветар најјаче, пете категорије достиже брзину преко 250 километара на сат. Да би био у петој категорији, потребно је да ветар има ову брзину у непрекидном трајању од најмање десет минута.

Да би се овај процес лакше схватио, може да помогне пример настанка промаје у стану. Наиме, промаја настаје зато што су делови зграде различито загрејани, па самим тим и прозори на том делу. Када се отворе прозори, ваздух струји од хладније (области вишег ка области нижег ваздушног притиска) ка топлијој страни зграде кроз стан. Такав, само много јачи ветар, праћен кишом је ураган. У зависности од тренутног

стања у атмосфери, урагани настају само када се стекну одређени климатски услови.

Ово су ветрови који имају велику разорну моћ, наносе велику материјалну штету, изазивају евакуацију и страдање становништва.

Ураган Катрина је био у августу 2005. године, када је страдало 80 људи. Материјална штета је била велика, процењено је да је то била једна од најскупљих природних катастрофа у САД-у. Највећу штету током овог урагана је претрпео Њу Орлеанс.

Још једна велика, разорна олуја обрушила се на САД-е ове године крајем августа. Ураган Харви изазвао је материјалну штету која је процењена на око 75 милијарди долара.

Кретање ових ветрова прати се преко сателита и радара у метеоролошкоим станицама, што је веома важно за становништво области које су изложене овим ветровима.

Катарина Влајић 8/1

З	Г	О	Н	Ц	К	Т	А	Р	А
Е	Л	С	Д	А	Н	А	Љ	П	Р
Њ	Т	А	Ј	У	Д	К	А	Р	Е
У	Р	М	Т	И	К	А	В	О	Р
К	Г	О	Л	И	Ј	А	Р	К	Л
Ј	А	В	О	Р	Б	Р	Т	Л	З
А	Д	Ф	М	Ј	Т	О	Б	Е	О
М	З	Р	А	Њ	Љ	М	Р	Т	И
С	М	К	О	П	А	О	Н	И	К
О	Т	Г	У	М	Л	Х	К	Ј	Ц
К	Ј	А	Л	А	В	А	И	Е	П
А	Л	Ј	Д	Г	Д	Т	Р	К	Р

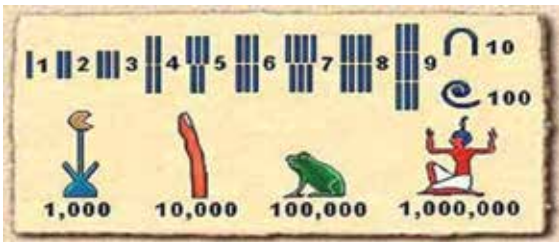
Реши географску осмосмерку.

Пронађи следеће планине: Авала, Космај, Голија, Кopaоник, Златибор, Тара, Проклетије, Цер, Јавор, Дукаат и Радан.

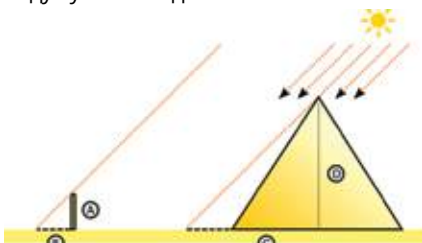

Занимљива математика старих Египћана

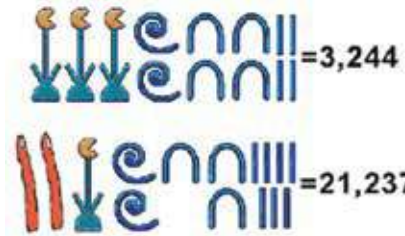
Једна од најпознатијих грађевина у историји човечанства су пирамиде у Гизи. Градитељи пирамида ништа нису препуштали случају, напротив, служили су се врло прецизним математичким израчунавањима приликом изградње, а много занимљивих математичких чињеница повезано је са пирамидама у древном Египту. Археолошки докази указују на то да су древни Египћани користили детаљан систем бројева најмање 5600 година. Символи који су представљали бројеве били су слике свакодневних ствари. Ови симболи се називају **хијероглифи**, што значи свете слике.

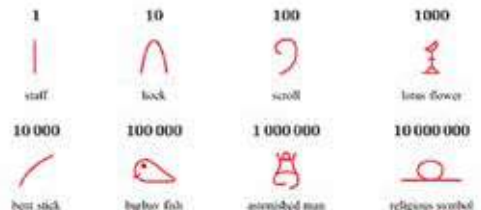
- Пирамида је тачно постављена према странама света.
- Углови пирамиде деле регион делте Нила на две једнаке половине.
- Три пирамиде у Гизи изграђене су тако да су у међусобном односу у Питагорином троуглу, чије се странице налазе у размери 3:4:5.
- Помоћу пирамиде се може израчунати како запремина лопте, тако и површина круга, због чега се она сматра спомеником квадратуре круга.
- Нагиб пирамиде износи једну седмину круга од 360 степени, односно $51^{\circ}25'42''$.
- Сматра се да је око 100.000 људи градило Кеопсову пирамиду пуних 20 година.

- Сваки камен је висок 2 м, неки су дуги и по 5 м, а тежки су по 15 тона.
- Када је саграђена, пирамида је била висока 145.75 м, али се током година смањила за 10 м.
- Пирамида се састоји од око 2.300.000 камених блокова.

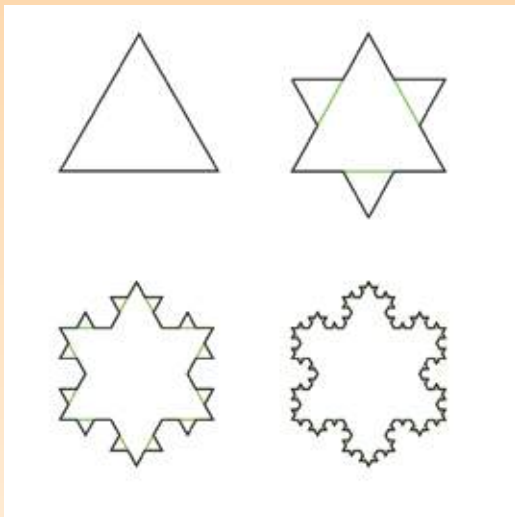
- Хоризонтални пресек пирамиде је у сваком делу квадратан, а дужина страница основице износи 229 м.
- Ако висину пирамиде квадрирамо, добићемо вредност површине бочних страница.
- Нормална дужина страна квадратне основе даје 365.342 египатских лактова (вероватно најстарија мера за дужину, употребљавала се око 3000 година п.н.е. у Египту).
- Вредност такозваног „светог лакта“ била је 0.635666 метар. Тај број помножен са 10 милиона готово савршено одговара вредности полупречника Земље на половима.
- Лакат је био подељен на 25 палаца, а сваки палац има 25.4264 милиметара. А ако помножимо то са 100 милијарди, добијамо приближну вредност путање коју у свом окретању око Сунца прође Земља у једном дану.

$$324 = \underbrace{3 \text{ lots of } 100}_{324} + \underbrace{2 \text{ lots of } 10}_{20} + \underbrace{4 \text{ lots of } 1}_{4}$$

- Тек су мерења у новије време показала да је Кеопсова пирамида саграђена тачно у средишту копнене масе Земље. Узевши у обзир укупну површину свих континената и површину коју заузима пирамида, шансе за ту „случајност“ су 1:3.000.000.000.
- Запремина Пирамиде помножена са густином блокова од којих је саграђена даје средњу вредност густине Земљине кугле. А однос запремине Велике пирамиде и Земље је тачно 1 : 1015.
- Висину пирамиде први је израчунао Талес помоћу дужине сенке.

Елена Ђајић 6В

самом себи. Тек 1872. године појављује се прва функција чији бисмо график данас сматрали фракталом.

ФРАКТАЛИ – ГЕОМЕТРИЈА ПРИРОДЕ

Фрактал је геометријски лик који се може разложити на мање делове тако да је сваки од њих, макар приближно, умањена копија целине. Термин је извео Беноа Манделброт 1975. године и потиче од латинске речи *fractus* што значи сломљен. Ако се неки део фрактала увећа изгледаће као цели фрактал. Фрактали су свуда око нас. Веома важну примену нашли су у теорији хаоса, у уметности и кинематографији у изради специјалних ефеката, као и у медицини. Природни облици који апроксимирају фрактале до извесне границе су облаци, планински венци, муње, морске обале, снежне пахуљице, али и неке биљке и животиње. Математика која се налази у основи фрактала почела је да поприма свој облик у 17. веку када је математичар и филозоф Лајбниц разматрао особину рекурзивне сличности

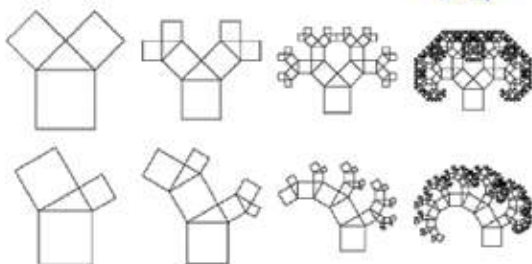
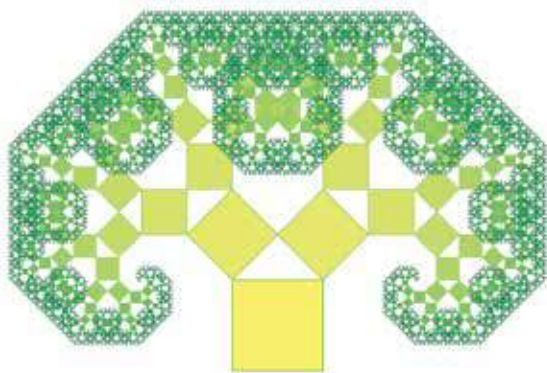
Неки од најпознатијих фрактала у геометрији су Кохова пахуља, троугао Сјерпинског, тепих Сјерпинског, тетраедар Сјерпинског, Канторов скуп, Менгеров сунђер, Манделбров скуп, Питагорина дрво.

Математичар Хелг Кох је 1904. године дао геометријску дефиницију криве која се данас зове **Кохова пахуља**, а поступак добијања можете видети на слици.

Питагорино дрво је равански фрактал конструиран помоћу квадрата. Добио је име по Питагори зато што свака тројка суседних квадрата својим заједничким теменима одређује правоугли троугао, у облику који се традиционално користи за приказ Питагорине теореме. Следеће илустрације приказују кораке у поступку конструкције.

Лука Јанковић 7В

КАКО СУ СТАРИ НАРОДИ ЗАПИСИВАЛИ БРОЈЕВЕ

ЕГИПАТСКИ БРОЈЕВНИ СИСТЕМ

Археолошки докази указују на то да су древни Египћани користили детаљан систем бројева најмање 5600 година. Символи који су представљали бројеве били су слике свакодневних ствари. Ови симболи се називају **хијероглифи**, што значи свете слике. Египћани су користили систем заснован на броју десет, а симболе које су користили за записивање бројева можете видети на слици. Све остале бројеве добијали су комбинацијом ових симбола.

1	10	100	1000
staff	hook	scroll	lotus flower
10 000	100 000	1 000 000	10 000 000
boat stick	burbury fish	astonished man	religious symbol

Како бисмо записали број 324 помоћу ових симбола?

$$324 = \underbrace{\text{scroll scroll scroll}}_{3 \text{ lots of } 100} \underbrace{\text{hook hook}}_{2 \text{ lots of } 10} \underbrace{\text{staff staff staff}}_{4 \text{ lots of } 1}$$

Како бисте записали бројеве 50, 2404, 10 422 и 14 020 531?

ДРЕВНИ ГРЧКИ СИСТЕМ

Древни Грци су уочили потребу да се укључи симбол за 5. Овај симбол је комбинован са симболима за 10, 100 и 1000 да би се формирали бројеви 50, 500 и 5000. Неки примери древних грчких бројева дати су у даљем тексту.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
20	30	50	60	100	400	500			
△△	△△△	⌒	⌒△	⌒	⌒⌒⌒⌒	⌒			
700	1000	5000							
⌒⌒⌒⌒	X	⌒							

Како бисмо записали број 825 помоћу ових симбола?

$$825 = \underbrace{\text{⌒⌒⌒⌒⌒⌒⌒⌒}}_{800} \underbrace{\text{△△}}_{20} \underbrace{\text{⌒}}_5$$

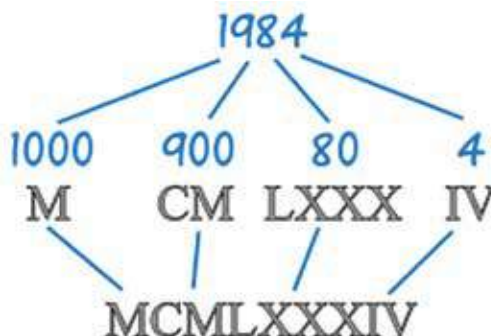
Како бисте записали бројеве 68, 555 и 7264?

РИМСКИ БРОЈЕВИ

Стари Римљани су смислили бројевни систем који се заснивао на седам главних симбола, а сви остали бројеви формирану су помоћу тих симбола.

Value	I	V	X	L	C	D	M
	1	5	10	50	100	500	1000

У старом Риму, нула се у прорачунима јављала јављала као *nulla*, што је значило „ништа“, али се није сматрала бројем и записивала се као реч.

Највећи број који би се могао записати помоћу ових симбола је

3999 – MMMCMXCIX.

Да сте живели у римско доба, како бисте записали годину у којој ћете напунити 20, 65 или 100 година?

Римљани су у почетку користили само ове симболе јер им нису били потребни већи бројеви. Међутим, касније су увидели потребу за увођењем већих бројева и размишљали су који би био најједноставнији начин за то. Дошли су до закључка да би додавањем црте изнад шест главних симбола могли да представе бројеве 1000 пута веће. Тако су могли записивати велике бројеве као што је 2 300 000 - MMMCCC.

500 000

1 000 000

D

M

КО СУ БИЛЕ ДРЕВНЕ МАЈЕ И КАКО СУ ЗАПИСИВАЛЕ БРОЈЕВЕ

Цивилизација Маја са простора древне Средње Америке обавијена је велом тајни и мистерија. Маје имају јединствену историју и културу која је стара преко 3000 година и развијену на једном од најнегостољубивијих места на Земљи. А ипак, овај народ одлучан да истраје до краја, створио је једну цивилизацију чији трагови постоје и данас, као потврда генијалности и креативности древног човека. До 1100. године нове ере последњи од великих градова Маја прогутан је од стране џунгле, а археолози су ископали њихове чудесне остатке и свету приказали културу Маја.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
.	..	...		—	—	—	—	—	—
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Маје су за записивање бројева користиле тачке и цртице и њиховом комбинацијом добијали све бројеве који су им били потребни. За нулу су имали посебан

симбол, који су створили на основу изгледа шкољки. Исти симбол су користили и за број 20, само су изнад симбола за нулу додали тачку.

43	40	68	60	149	100	lots of 20
..	..	...	...	—	—	lots of 1
...	...	...	...	—	—	lots of 1

Бројеве веће од 20 су записивали тако што су број представили у облику $x \cdot 20 + y$, а x су затим записивали изнад y . Ево још неколико примера мајанских бројева:

Како бисте записали број 303 на овај начин?

КИНЕСКО ЈАПАНСКИ СИСТЕМ

Кинези и Јапанци бројеве формирају тако што симболе записују један испод другог користећи основне симболе приказане испод:

1	2	3	4	5	6
—	—	—	—	—	—
7	8	9	10	100	1000
七	八	九	十	百	千

2047 =

—

千

四

十

七

2 lots of 1000

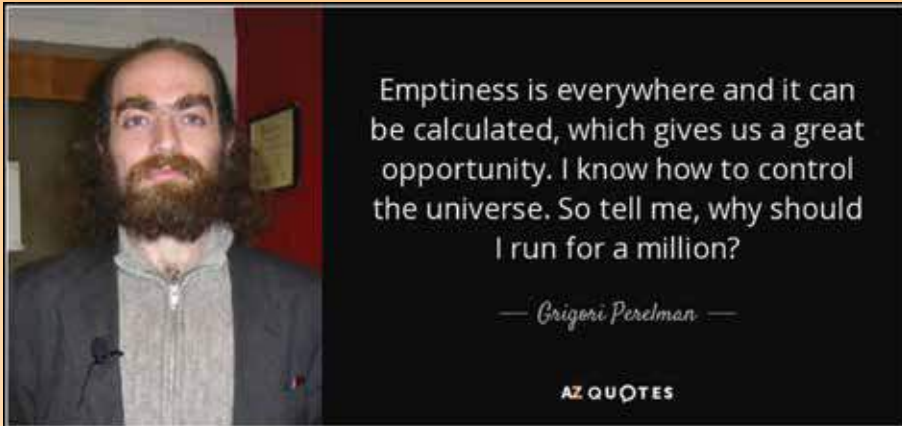
4 lots of 10

7

Покушајте да попуните табелу одговарајућим симболима.

Words	Numeral	Roman	Egyptian	Mayan	Chinese-Japanese
thirty seven	37				
			XXIII		
		CLIX			
				—	
					二百九

Елена Ђајић 6В

Григори Перелман

Прича о Русу, највећем математичком генију који је одбио награду од милион долара

Најбољи живи математичар је Рус Григори Перелман, пронашао је срећу која не зависи од новца. Шта је то што он за новац који су му нудили може да купи, а да већ нема у својој глави?

Рођен је 13. јуна 1966. године у Санкт Петербургу. Његов таленат за математику постао је очигледан када је имао 10 година, а мајка га је уписала у математичку школу Сергеја Руксина. Средњошколско образовање наставио је у школи која је била специјализована за напредне програме математике и физике. Наставио је да ређа успехе у школовању и на такмичењима на државном универзитету математике и механике. После доктората, радио је на универзитету и Математичком институту у Русији. Један период радио је у Америци на светским универзитетима, али се ипак вратио у Русију.

Свет је за њега чуо 2003. године када су МИТ, Принстон, Колумбија и још неколико највећих светских универзитета признали његово решење Поенкареове претпоставке у хиперболичкој геометрији, математичког проблема који је 100 година одолевао напорима математичара целог света да га реше. Око осам година је радио на решавању овог проблема, а цео поступак објаснио је на 1000 страна. Заправо реч је о тополошком проблему према коме је сваки тродимензионални простор, који је без рупа, повезан и коначан, заправо једнак развученој сфери. То је успело Григорију, само што је он, уместо да покупи милион долара апсолутно заслужене награде – одбио све до задњег цента! Године 2006. одбио је да се појави на додели Филдсове медаље Међународне математичке уније – што је практично Нобелова награда за математичаре.

Григори живи врло скромно у станчићу у Санкт Петербургу, са мајком и сестром. Незапослен је и живи од пензије коју прима његова мајка. Чита књиге и то га чини бескрајно срећним. Понекад прошета у старом сакоу и офуцаним фармеркама. Комшије тврде да живи у сиромаштву, иако верују да Григори то исто мисли за њих. Од 2003. године готово да се изоловао и успешно се крије од новинара.

Осим што је одбио милион долара, остао је упамћен по реченици:
„Ако можете тренирати руке и ноге, зашто избегавате да тренирате мозак?“

Дуња Миленић 8В

Година 2018. је година у којој ћемо обележити 200 година свог писма. Творац наше ћирилице је Вук Стефановић Караџић, али његова је огромна заслуга и увођење народног језика у књижевност. Зато ћемо представити најважнија размишљања о језику.

Језик је хранитељ народа. Докле год живи језик, докле га љубимо и почитујемо, њим говоримо и пишемо, прочишћавамо, дотле живи и народ, може се међу собом разумијевати и умно саједињавати, не прелива се у други, не пропада.

Вук Стефановић Караџић

Дај више одмора језику него рукама.

Лав Толстој

Све очи говоре истим језиком.

Џорџ Херберт

Човек је утолико вреднији колико језика говори.

Карло V

Човек има два уха и један језик, да би могао два пута више слушати, него причати.

Ениктет

Речи су, наравно, најмоћнији лек који је човечанство користило.

Радјард Киплинг

Човеку треба отприлике две године да научи да говори и отприлике 50 година да научи да ћути.

Е. Хемингвеј

Уши су опасније од језика.

немачка пословица

Глава се познаје по језику.

немачка пословица

Паметан скрива своје врлине у срцу, будала их држи на језику.

монголска пословица

Језиком се може сав свијет изорати, али рукама се тешко борити и с груменом земље.

мадагаскарска пословица

Стави омчу на језик, док је није он теби ставио.

латинска пословица

Природа нам је свима дала један језик и два уха, да би нас опоменула да мање говоримо, а више да слушамо.

латинска пословица

Језик је без ногу, али јури на хиљаде миља.

корејска пословица

С језика капају и мед и отров.

киргизијска пословица

Мекани језик остаје, тврди зуби испадају.

кинеска пословица

Излечити се може једним ударцем мача, али не и једнини ударцем језика.

кинеска пословица

Бржи је један језик него две ноге.

кинеска пословица

Што силази с језика, треба да буде чистије од зуба.

етиопијска пословица

У кога је језик брз, у тога је ум спор.

етиопијска пословица

Ријеч која је пала с језика личи на јаје које је пало на под.

етиопијска пословица

Учи своје дете да држи језик за зубима, а да говори – брзо ће научити оно и само.

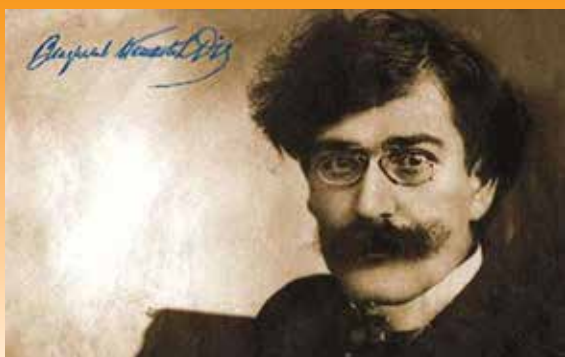
енглеска пословица

Стогодишњица смрти Владислава Петковића Диса и Милутина Бојића

Током ратних година Првог светског рата, много је српских песника, прозаиста, романописаца, сликара и новинара делило судбину војске и народа, ратујући за ослобођење, прелазећи пешке Албанију и остављајући живот „тамо далеко“, неко на албанским планинама, неко на Крфу, неко у Бизерти, неко унутрашњих... Међу српским уклетим песницима, свакако се издвајају два имена, два несрећна и велика песника, чије песме „бола и поноса“ и свих унутрашњих „тамница“ данас са пијететом и одушевљењем сврставамо међу најлепша поетска остварења на српском језику. Милутин Бојић и Владислав Петковић Дис свој су живот оставили у ратном вихору, Дис потопљен негде у близини „плаве гробнице“, а Бојић у Солуну у болници, подлегавши болести.

Владислав Петковић Дис (1880-1917)

Владислав Петковић Дис - Можда спава, са очима изнад сваког зла

Међу весницима модерне био је и песник који је 1911. године збирком „Утопљене душе“, на волшебан начин предосетио и путању сопствене судбине. Владислав Петковић Дис, сиромашни, скромно образовани, али и веома оспоравани песник објавио је само две збирке поезије, углавном због недостатка новца, јер их је штампао о свом трошку.

Болешљиви песник, разбарушеног изгледа, живео је од малих хонорара све док се „Књижевна недеља“ није угасила, па је у потрази за послом, принуђен да напусти Београд и пресели се у Јагодину где добија посао у пореској управи, а после кратког времена, више проведеног у кафани него на послу, са Симом Пандуровићем, својим пријатељем, иде за Ваљево. Убрзо се враћа у Београд, привучен боемским београдским друштвом, овај сањар време проводи од Скадарлије до „Дарданела“, од „Македоније“ до „Позоришне кафане“. Сима Пандуровић је у својим сећањима записао да је Дис кафану сматрао најхуманијом установом али да није био ни гурман ни пијанац, да се никада није опијао, није псовао нити био бучан и развратан.

У сталној беспарици, Дис је добијао и прихватао послове ван Београда, затим се враћао боемском животу и беде у престоници. Онда је дошла година пресудна у Дисовом животу: 1911, у којој је објавио прву збирку „Утопљене душе“ и упознао Христину Тинку Павловић, са којом ће се венчати исте године у септембру и која ће одмах ући у његове песме.

„Утопљене душе“, збирка у којој нигде нема пуног имена аутора, већ само надимка Дис, садржала је 47 песама, уводну „Тамницу“ и завршну „Можда спава“. Јован Скерлић дочекао је збирку на нож, Диса битно уздрмао назвавши га неталентованим а поезију декадентном, неуком и грубом имитацијом Бодлера. Скерлић никад није стигао да ревидира свој став према модерној српској поезији јер је 1914. године, као и неколико година касније и сам Дис, умро у 37. години. Затим су дошли Балкански ратови, који су на Диса оставили дубок траг. Болестан, сиромашан, покушава да оде у добровољце али га војна комисија због лошег здравља одбија. Породично, ситуација је била скоро трагична. Тинка је 1913. чекала друго дете, а новца није било ниоткуда. Дис, болестан, због запаљења плућа завршава у болници. Помоћ му стиже из Фонда за сиромашне песнике од кога добија 960 динара у злату. Крајем 1913. године, опет о свом трошку, Дис објављује омању збирку „Ми чекамо цара“, посвећену престолонаследнику Александру Карађорђевићу. Ипак, ова родољубива поезија, посвећена ослобођењу Југа Србије, остаће у сенци Дисових песама из „Утопљених душа“. Ову књигу песник је потписао пуним именом и презименом. Поводом збирке, престолонаследник Александар је примио песника у Двор и одобрио му помоћ од 500 динара.

Када је на Видовдан 1914. године објављен рат Србији, Дис је покушао да се регрутује, али је поново одбијен због лоше телесне грађе и слабог здравља. После молбе коју је послао ратном Прес бироу, примљен је за дописника са фронта тог „завичаја смрти“. Породица му је смештена „дубоко у унутрашњост“ а у Чачку, 1915. године, породица се сусреће последњи пут. Са српском војском и народом Дис прелази Албанију, у јануару 1916. стиже на Крф. Затим је са делом војске пребачен

у Француску. Ангажован у раду избегличке колоније у Француској, истовремено редовно објављује песме у „Српским новинама“ на Крфу, а за породицу за коју сазнаје да је у Чачку обезбеђује да се шаље његова ратна плата. У Паризу му недостаје породица, супруга која му месецима не пише, а онда сазнаје да она месецима не добија ни динар од његове плате коју је поверио пријатељу на Крфу да је шаље. Хитно полази да сам реши проблем. Брод на који се Дис укрцао торпедовала је немачка подморница 17. маја 1917. године и он је одмах потонуо и само 48 путника је остало живо. Дис није био међу њима. Песник „Утопљених душа“ утопио се негде веома близу „Плаве гробнице“ и Крфа. Тело је нађено а затим враћено у Јонско море, где је са хиљадама других умрлих нашло мир.

Бранко Лазаревић је у „Крфском забавнику“ поводом Дисове смрти записао:

„Сиромас Дис! Хтелo се да и он буде жртва сумаренског рата. Једне лепе зоре 16. мајам у његовом плавом Јадрану, торпиљираи је број Италијам са њим пропао и Дис. Песнику Утопљених душа било је суђено да, сем душе и живота, утопи, једне зоре, и своје тело. Дранцуски морнари, ту скоро, нашли су његово тело, и у његовом оделу, његове нераздвојне наочари и – једну драхму и педесет лепти!

Сиромас Дис! Он је био сиромас и стога што, у социјалном смислу те речи, није имао среће, и што никад није имао пара. Он је, одувек, само био несрећан. Социјалног успеха није имао никада, и никада га није ни тражио. То је био један од најнеамбициознијих људи. Никада ништа није желео. Али баш због тога, био је један од најинтересантнијих људи наше средине...”

Милутин Бојић - Мој бол је велик, од свег бола већи

„Онда, кад су ждралови, суморни сапутници наши, прелетали Солун, носећи на уморним крилима својим чежњу и тугу нашег завичаја, у мирној собици једне солунске болнице издисао је лепи песник нашег народа – несрећни Милутин Бојић.

Милутин Бојић био је у истини сунце наше поезије, сунце младо и силно, које се тек рађало, али које је тако рано заронило. То је тужни удес наше поезије још од Бранка Радичевића; то је коб српскога пера од Ђуре Јакишића.”

Овако је у „Крфском забавнику“ од 15. новембра 1917.

године, из пера Драгољуба Филиповића донета вест о смрти младог песника Милутина Бојића.

Већ у идућем броју „Забавника“ од 15. јануара 1918. године објављен је говор Миодрага Ибровца поводом свечаног помена Милутину Бојићу. „Песник бола и поноса“, како су га назвали сахрањен је на Зејтинлику уз војску и ратне другове.

Милутин Бојић, рођен у Београду 1892. године, припадао је најмлађем нараштају српских лиричара, а кад је умро једва је навршио 25 година. Све што оставио за покољења, написао је између осамнаесте и двадесет треће године.

Милутин Бојић (1892-1917)

Школовао се у Београду, записано је да је био одличан ђак ослобођен матуре. Своју зрелост, Милутин Бојић показао је низом литерарних радова, сарадњом са Скерлићем и Гролом, на кружоцима и састанцима књижевних дружина и брзо је стекао углед талентованог младог писца. По завршетку реалке уписао се на Филозофски факултет а поред студија, учио је стране језике, пратио савремени ток светске књижевности, проучавао историју филозофије, основе психологије и психоанализе и волео позоришну уметност.

Балкански ратови 1912. и 1913. године одводе Бојића, раније ослобођеног војске због лоше телесне грађе, на ратиште. Путује у јужне ослобођене крајеве, пише путописе, епиграме, песме, рецензије и историјску драму „Краљева јесен“, која је изведена у Народном позоришту 10. октобра 1913. године и која је доживела огроман успех. Ратне 1912. и 1913. година су, како бележи Исидора Секулић, „на двадесетогодишњег младића пале су значајно, и као чињеница и као визија из књига староставних... Он почиње осећати дух

прошлости. Његова душа и види и слика фреске те чудне историјске поворке наше пуне јунака и бораца који у цркви стоје, и каде их, и звона над њима брује... У Бојићу је потрес векова. Устаје у њему род, земља, започиње сан и слутња епопеје: спрема се нова лирика, лирика епска, безлична, свето болна..."(Исидора Секулић, Белешка о М. Бојићу)

И онда, Велики рат. Први светски рат, његова разарања, његов ужас, његове жртве. Милутин Бојић се придружује српској војсци. Прелази албанска беспућа. По доласку на Крф, 1916. године, једно време ради у Обавештајној служби Врховне команде. Наставља да пише. На Крфу тек, после албанске голготе, осећа њене последице. Српска кућа на Крфу чува Бојићево писмо девојци Радмили у Београд:

„Тешко сам оболео. Свет око мене не зна да морам у постељу. Устаћу, сутра, само зато да нађем некога коме ћу дати ово писмо. И душа ми је болесна. И понос. Уморни су као и тело. Да... ја добро видим свој крај. Нема ми живота, можда, још ни годину дана. Ништа ме више не весели. Чини ми се да никад нећу видети своју земљу. Ни тебе. Остаћу овде, далеко од свега. Покопан испод чемпреса. Заборављен од свих као ови мученици које савезничким лађама, мртве, предају пучини и морској дубини... Молим те, не пиши и не говори ником о овоме. Грлим те, грлим, драга, мада ми смрт куца на вратима.“

Милутин Бојић боловао је годину и по дана. Лечио се и у Ници, а када је поверовао да се излечио, тражио је да га врате у Солун, знајући да војска спрема пробој фронта. Желео је да буде део те битке. На Видовдан 1917. године у Солуну излази збирка „Песме бола и поноса“ а у њој и „Плава гробница“ посвећена хиљадама оних који су умрли на Крфу и сахрањени у плавим дубинама мора.

Милутин Бојић није дочекао пробој на Солунском фронту, није дочекао ни повратак избеглица о којима је певао, није се вратио у ослобођени Београд. Почетком септембра 1917. Бојић је због туберкулозе и запаљења плућа смештен у Војну болницу у Солуну у којој је 8. новембра 1917. године преминуо. На болесничкој постељи записао је опроштајну песму:

„Као мртво тело
без воље и снаге
не осећам ништа
и не чујем више
изнад мене звоне
црне капи кише
и страشان бол бола
за тренутке драге.

На Војничком гробљу на Зејтинлику сахрањен је поред ратних другова, а опроштајни говор одржао је Иво Ђипико. Крајем лета 1922. године посмртни остаци Милутина Бојића пренети су у Београд, у породичну гробницу на Новом гробљу.

Ива Кнежевић 7А, Анастасија Оцокољић 8/1

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

у себи има елементе акробације и плеса. Пошто волим борилачке вештине, од ове године тренирам и аикидо и тренутно вежбајем за жути појас.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Волим да певам и то ми је веома забавно. Читајем књиге, а омиљена ми је „Том Гејтс“. Похађам и часове глуме код нашег познатог глумца Ненада Ненадовића.

Да ли мислиш да си спреман за 5. разред?

Тешко питање. Мислим да ће бити теже, а и плаши ме та промена наставника. Међутим, мислим да ћу се снаћи јер ћу имати и помоћ старије сестре. Кад боље размислим, мислим да сам спреман.

Разговор водило одељење 5В са учитељицом

Интервју са Рељом Карановићем 5В

Како се осећаш у 4. разреду?

Старији смо и рад је озбиљнији. Више разумемо РУР програм, профиле и ставове које треба да развијамо. Самим тим, рад је занимљивији, ја сам задовољнији резултатима рада и лепше ми је у школи.

Какав си ђак?

Одличан сам ученик и углавном добијам петице.

Који ти је омиљени предмет и зашто?

Омиљени предмет ми је наука (Science) јер на тим часовима истражујемо, радимо експерименте, презентације и, на тај начин, много научимо.

Да ли си учествовао на неким такмичењима и којим?

За сада сам учествовао само на математичким такмичењима.

До ког дела такмичења си стигао?

У математичком такмичењу „Мислиша“, за постигнути резултат, добио сам похвалу математичког друштва „Архимедес“. Волим да решавам задатке које захтевају да добро размислиш. Учествовао сам и у школским математичким такмичењима.

Шта тренираш?

Од вртића тренирам капуеру, веома занимљив спорт који потиче из Бразила. То је борилачка вештина која

Интервју са Јованом Милошевићем 8/1

1. Пристојност је твоја основна карактеристика сматрају твоји наставници и дугари.

Пристојност, по мом мишљењу, треба да буде одлика сваке особе. Мислим да је пристојност подразумевана особина сваког човека и зато не треба да буде толико потенцирана. Нажалост, нисмо сви такви, па се она веома брзо уочава. Драго ми је ако ме околина тако доживљава.

2. Како се осећаш у 8. разреду?

Мало уплашено јер ме чека много више учења него

пре, али сматрам да свако може да се избори са тиме. Такође, мало сам тужан јер велики број другова и другарица нећу више виђати, такође ту је и носталгија за претходним разредима и свим лепим и ружним сећањима која они носе.

3. Направи осврт на своје досадашње школовање.

Током свог школовања променио сам неколико школа. Једно време сам чак био у школи у Италији. На крају сам дошао овде и морам да признам да ми је требало мало времена да се привикнем. Ипак успео сам без много мука да се уклопим и навикнем. И заиста ми је у „Руђеру“ лепо, овако треба да изгледа свака школа.

4. Дај неки савет млађим ученицима.

Уживајте што више у томе што још нисте осми разред, јер верујте ми проћи ће пребрзо. Што се учења тиче пробајте што више да запамтите на часу како бисте што мање морали код куће да учите.

5. Како постижеш одличан успех?

Не знам, некако је то природно. Углавном, велики део лекција памтим на часу и не морам да трошим време код куће бубајући напамет лекције. То много олакшава савлађивање градива.

6. Имао си веома лепе резултате на такмичењима. Из којих предмета си се такмичио?

Прошле године учествовао сам у такмичењу из биологије и математичком такмичењу „Мислиша“. Задовољан сам постигнутим успехом.

7. Којим се спортом бавиш?

Од 6. разреда тренирам кошарку. Одувек обожавам кошарку. Мој живот би био много досаднији и празнији без кошарке.

8. Шта прижељкујеш у будућности?

Да будем веома успешан, да се бавим послом којим желим, да имам добру породицу.

Теа Полимац, Емилија Пуповац 8/1

Интервју са Филипом Димитријевићем 7В

Филипе, ти си најмлађи члан Сокоја.

Веома сам поносан што сам достигао успех. Осећам се доста испуњено да стварам још боља дела у будућности.

Како си постао њихов члан?

Све је то захваљујући мојим композицијама.

Можеш ли да нам опишеш процес стварања композиције?

Прво тражим инспирацију за дело од неког другог композитора. Када је добијем, променим топ или дур те композиције, убрзам је или успорим и правим друге промене али тако да та композиција и даље има ту исту форму.

Како најчешће добијаш инспирацију?

Обично слушам звуке из природе и онда ми композиција и неки лепи тонови просто испливају.

Како си постао њихов члан?

Пишем своје композиције, па су ми зато била потребна и ауторска права које се добијају чланством у СОКОЈ-у.

Можеш ли да нам опишеш процес стварања композиције?

Када сам на часу клавира, свирам дела других композитора и на основу њихових дела стварам своја тако што правим измене у тоналитету, ритму и генерално нотама.

Којом композицијом се највише поносиш?

Највише се поносим Зимском причом (Винтер стори), коју сам написао у децембру 2016. године.

Да ли имаш неког идола?

Заправо, волим многе ауторе! Ипак, највише ми се свиђа стил Шопена, инспирисан њиме написао сам своју Зимску причу.

Да ли спремаш неки концерт?

Да, у марту, априлу или мају (још није тачно одређено) 2018. године. Чућете више од двадесет мојих композиција. На концерт ће доћи много људи који се разумеју у музику тако да ће то бити начин на који ћу се ја представити свету музике. Наравно, сви сте добродошли!

Дали планираш да се бавиш музиком у будућности?
Да, дефинитивно да! Планирам да постанем веома познат у свету по својим композицијама. Бавићу се музиком јер је то моја љубав и мој прави позив.

Поред музичког талента, ти имаш и одличан успех. Из којих предмета ћеш ове године да се такмичиш?

Ове године се такмичим из доста предмета, више него прошле године. Већ сам се такмичио на информатичком такмичењу Дабар, а тек планирам да се такмичим и из српског и математике и највероватније ћу се опробати на шаховском турниру.

Са својим другом из одељења Луком Јанковићем, спремаћеш се за такмичење. Како изгледа један ваш „тренинг“?

Овако то изгледа, изаберемо неколико такмичења из прошлих година, радимо их по реду (школско, општинско, градско) и проверавамо их кад завршимо. Бројимо поене и, уколико смо скупили довољно, ми прелазимо на следећи ниво. Много се такмичимо и међусобно - одвојено радимо задатке и претварамо се да смо на правом такмичењу. Наравно, ништа не фали здравом такмичарском духу и тако учимо један од другог. Ипак, никад нас ни то константно такмичење није раздвојило!

Разговор водила Ива Кнежевић 7А

Интервју са Луком Јанковићем 7В

Лука, ми смо већ радили интервју са тобом и чини нам се да ће бити још лепих повода. Честитамо ти на успеху. Кажу нам о чему је реч?

Ја сам се ове године први пут такмичио из информатике и прошао сам на републички ниво. Иначе, на то такмичење се пријавило више од 14 000 деце, а само је нас двеста прошло. Много сам вежбао и надам се да ћу и следеће године проћи.

Прошле године имао си и велики успех на такмичењу из математике. Да ли ћеш се и ове године такмичити?

Наравно! Ове године имамо прилику да се такмичимо на републичком такмичењу, тако да се и за то спремам и надам се да ћу проћи.

Имаш ли неке ваннаставне активности?

Ван школе тренирам пливање и скакање у воду и додатно учим енглески, математику и информатику по један сат недељно или више - уколико је потребно.

Како уз све те обавезе успеваш да имаш одличан успех у школи?

Трудим се да слушам на часовима и једноставно имам меморију која ми дозвољава да запамтим све док наставници причају. Али, наравно, некада пред тестове из тешких предмета морам додатно да учим. Ипак, с обзиром на то да додатно учим неке предмете и тако могу да научим доста ствари.

Која су остала твоја интересовања?

Интересују ме, углавном, рачунари, програмирање, такође и оригами, модели авиона... Често ми долазе неки другови па се онда играмо или напољу или играмо друштвене игре или идемо да гледамо неки филм.

Да ли волиш да читаш и шта обично читаш?

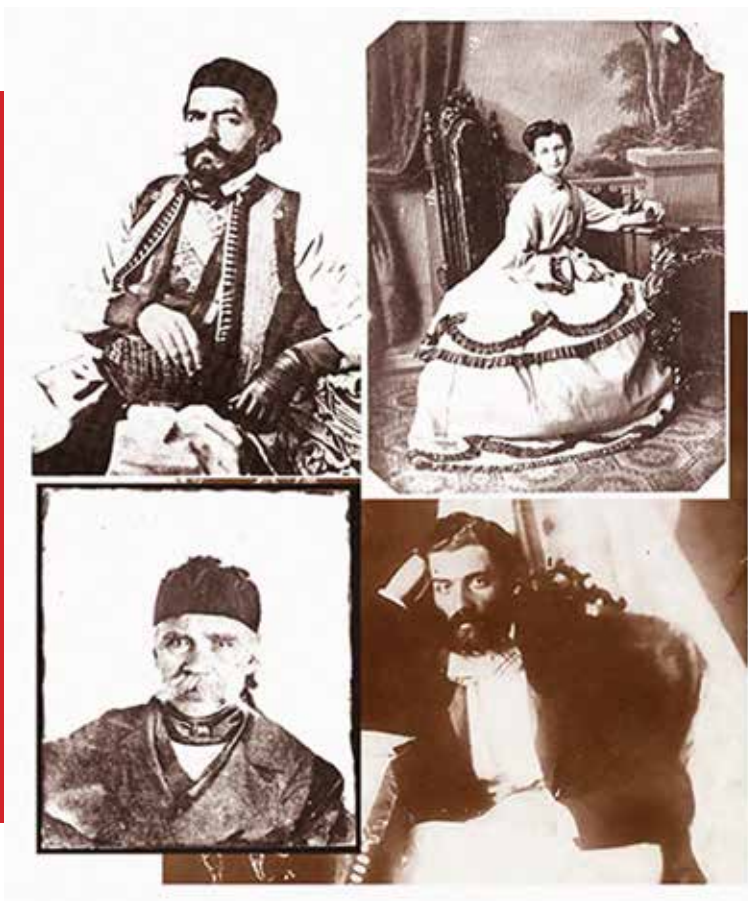
Обожавам да читам! Обично читам романе, прочитао сам више од 90% књига за децу и тинејџере из књижаре „Вулкан“. Једна од мојих омиљених књига је „Чудо“. Говори о дечаку који има мане на лицу и о томе како га другари из школе примају, тј. не примају. Такође волим да читам „Дневник шоњавка“ од Џефа Кинија и аутора књиге „Сваки дан“. Скоро је изашао и други део и то је у ствари књига коју тренутно читам.

Како себе видиш у будућности?

Моје будуће занимање вероватно ће бити везано за информатику и математику - или ћу наследити татину фирму или ћу сам отворити нову фирму.

Разговор водила Ива Кнежевић 7А

Двестогодишњица рођења оца српске фотографије

Пред објективом његове камере позирали су Вук Караџић, Петар Петровић Његош, Илија Гарашанин, Бранко Радичевић, кнез Михаило и многи други знаменити Срби деветнаестог века, али и такозвани „обичан свет“. Славу је стекао као мајстор портрета, а данас многи сматрају да је једини домаћи уметник тог периода чије је дело значајно у европским размерама.

Први српски уметнички фотограф, велики романтичар Анастас Јовановић рођен је 1817. године у месту Враца, у Бугарској. У време док се школовао за словоливца, Анастас је самостално савладао граверски занат. Толико се увежбао у гравури натписа и резању печата да је 1838. год. израдио матрице за писана слова без којих би било немогуће штампање првог српског буквара. Кнез Милош је наредио да овог вредног и даровитог калфу пошаљу у Беч, на Академију ликовних уметности како би савладао технику **бакрореза**¹. Светлопис (како су у оно време називали фотографију) и **литографију**² учио је у слободно време ван Академије код Штадлера, познатог фотографа. Године 1840. био је први Србин који је израђивао уметничке литографије, а већ наредне године купује камеру и почиње да ради самостално, прво **дагеротипије**³, затим **талботипије**⁴. Након завршених студија Анастас остаје у Бечу и оснива фотографско-литографски атеље. Осим портрета Јовановић је фотографијом забележио многе важне догађаје, као и уличне сцене Беча, Београда и Крагујевца. Захваљујући његовој занатској вештини бечка публика је 1854. године први пут могла да види **стереоскопске**⁵ фотографије панораме града.

Као одани пријатељ династије Обреновић, по свом доласку у Србију он преузима положај управитеља двора. После убиства кнеза Михаила 1868. године, повлачи се са ове функције и од тада живи повучено, у породичној кући, у Београду. У својој радионици у Косовској улици број 25 пратио је развитак фотографије, бавио се електротехником, интересовао се за аеронаутику. Читао је много и пратио све новости на пољу уметности и науке.

Данас се сматра да је Анастас Јовановић наш први школовани примењени уметник –дизајнер који се, поред сликарства, вајарства, графике и фотографије, са успехом огледао у **хералдици**⁶, обликовању накита, украса, употребних предмета и намештаја.

Дуња Миленић, Андрија Будеч 8В

¹**бакрорез** – стара техника дубоке штампе која настаје урезивањем линија у бакарну плочу.

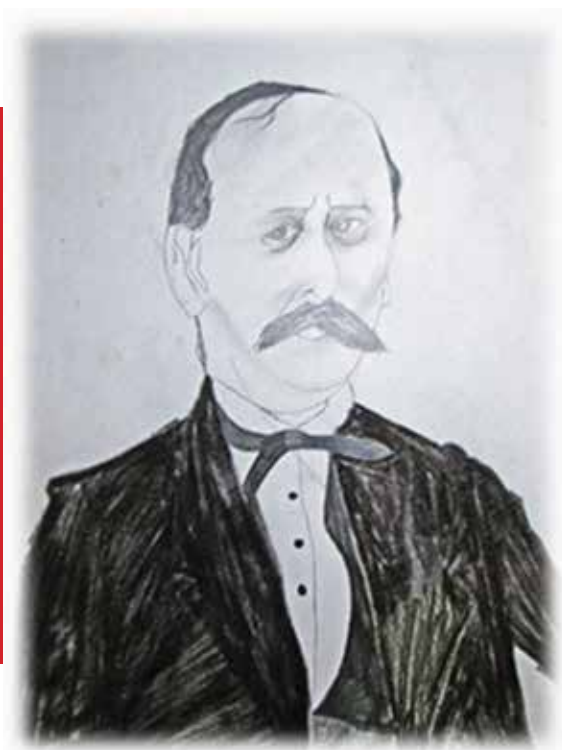
²**литографија** – графичка техника равне штампе са каменних плоча (lithos –камен, graphein –писати).

³**дагеротипија** – једна од првих технологија у изради фотографија чији је творац Луј Дагер, којом се одређеним хемијским поступком добија уникатна слика-позитив на бакарној плочи.

⁴**талботипија** – метода израда слике помоћу негатива на хартији, чији је проналазак омогућио израду неограниченог број фотографија. Ову методу је развио Хенри Форд Талбот.

⁵**Стереоскопска фотографија** – фотографска слика која ствара утисак дубине простора - треће димензије.

⁶**Хералдика** – наука о грбовима.

„Анастас Јовановић“, оловка и угљен на папиру, рад Дуње Миленић 8В

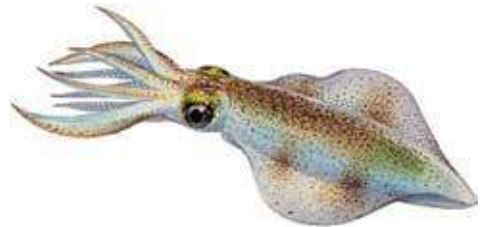

Classification and characteristics of mollusks

By exploring the site called study.com and looking at the pictures that our teacher gave to us we found out a lot of interesting characteristics about mollusks. We found out that mollusks are classified into three groups. The first group is called gastropods. We found out that gastropods have feet, just like humans, but their foot has no bones. It is thick and muscular, and is used to move around. Depending on the species gastropods may be carnivores,

will rapidly close them. The muscle that helps them close their valves is called the foot. Bivalves don't have a mouth. Instead they have a tube like body part called siphon that takes in microscopic particles of food. The third group of mollusks is called cephalopods. They are a family of marine

invertebrates whose members include octopus, squid and cuttlefish. There are more than 700 species of cephalopods. They all have three hearts and blue blood. They have two complex eyes, nearly as good as human's. Cephalopods are able to change their body color at will. All cephalopods are carnivores.

Лука Јанковић,
Нађа Вукмировић,
Теодора Матић,
Андреја Ристић 7В

omnivores or herbivores. Many consume detritus a.k.a. decomposing organic matter. More than 6500 species live around the world. The second group of mollusks is called bivalves. Bivalves have two shells called valves. Those shells can open to move and feed, but at first hint of threat they

Debate - Are you going to eat that? Pasteurization pros and cons

I support pasteurization. I read a scientific blog explaining the debate about raw dairy products. It said that the most frequent argument is that pasteurization destroys the vitamin C, but scientific researches explain that it destroys only a part of it, which does not affect on a person's health at all. Pasteurization makes the food or drink taste much better. When you pasteurize for example milk, it kills all of the harmful bacteria, but also a bit of the good ones too. Rawness and pasteurization have nothing to do with the fact that milk produced by farmers with sane priorities tastes better than milk cranked out with an eye only to value. The taste of milk depends on the cow's life priority. Therefore, this is my opinion about pasteurization.

Ангелина Лекић 6В

Биологија је један од најзанимљивијих предмета о свету који нас окружује. Ево неколико занимљивих чињеница о људском телу које можда нисте знали.

Да ли сте се икада запитали зашто је боја наше крви црвена? Ево одговора - гвожђе у нашој крви формира прстен од атома назван порфирин, облик ове структуре ствара црвену боју. На облик порфирина утиче присуство кисеоника у вашем телу.

Одрасло људско тело састоји се од око сто билиона ћелија. Ове ћелије се могу диференцирати у 200 различитих типова различитих облика.

Људска кост је одличан пример савршене архитектуре. Бутна кост која држи тежину нашег тела приликом ходања је снажнија у поређењу са чврстим бетоном исте тежине.

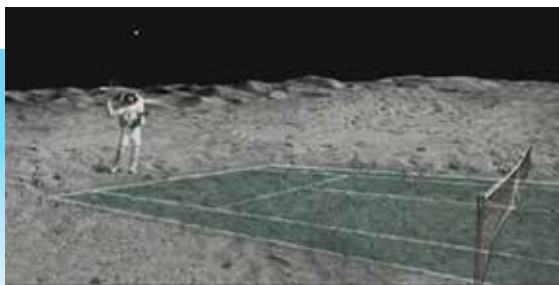
Наша коштана срж производи 260 милијарди црвених крвних зрнаца и 135 милијарди белих крвних зрнаца дневно.

Да ли сте се икада запитали да, када одете код лекара, зашто он проверава боју вашег језика? Разлог је у томе што наш језик делује као огледало нашег здравља. Неке болести имају тенденцију да промене боју вашег језика.

Колико алвеола чине људска плућа? Одговор је 300 милиона. А процењена површина алвеола је око 100 пута шира од површине људског тела.

Јован Милошевић 8/1

Тенис на Месецу

Замислите да је 2025. година, под условом да Ноле и Федерер још увек активно играју тенис. Ради што боље популаризације тениса и свемирских путовања организован је АТП турнир на Месецу. У мору тишине пред око 100 гледалаца Новак Ђоковић игра против Роџера Федерера. Ипак овако нешто је готово немогуће. Разлог немогућности не лежи у ограничености ресурса за путовање и технологији, већ у физици тениса на Месецу.

Узмимо да је „леп дан“ на Месецу, са једне стране Ноле има предиван поглед на планету Земљу и земљу Србију, док Федерер гледа директно у Сунце. У мало необичним околностима Федерер узима рекет и лоптицу у руке. Публика је немо застала, да ли ће Федерер и на Месецу показати јачину сервиса. Чини се да хоће, креће да сервира, али сервис не личи ни на десетину јачине од онога на Земљи. Новак Ђоковић је имао среће, читао је о Месецу и сетио се да је гравитациона сила на Месецу шест пута мања него на Земљи. Пошто је некако успео да сервира лоптицу, Федерер очекује Ђоковићев потез.

Публика се запитала зашто лоптица не лети тако силовито као на Земљи? Зашто лоптица не ротира док лети и зашто не кривуда? Одговор лежи у Бернулијевом ефекту. На Земљи, на лоптицу у ваздуху делује притисак на врх и дно лоптице. Притисак на врху је много већи и тера лоптицу да се креће у правцу мањег притиска. А разлог „кривудаवे путање“ је Магнусов ефекат. Исаак Њутн је међу првима уочио Магнусов ефекат и покушао да да објашњење током посматрања тениског меча на Кембриџу. Међутим на Месецу скоро да нема атмосфере (бар не онакве на коју су наши тенисери навикли). Нажалост, Федерер је то тек сада схватио и зажалио зашто бар мало није учио физику иако су му тренери то саветовали.

Новак Ђоковић је прорачунао да има довољно времена да имитира још некога од тенисера. После неког времена, лоптица је почела да пада према Нолетовом делу терена. Лоптица пада на терен, Ноле покушава да сустигне лоптицу. Схвата да је направио превид,

одело не пружа такав комфор као спортска опрема коју рекламира. Заправо свемирска опрема отежава кретање, а ту је и шест пута мања сила гравитације.

Лоптица је летела кроз Месечеву прашину. Када се двојица тенисера нису подсетила физике флуида, заборавили су и на фотоефекат. Месечеву прашину у току дана погађа Сунчева светлост и долази до појаве фотоефекта (који је први објаснио Алберт Ајнштајн и за његово објашњење добио Нобелову награду за физику). Фотоефекат је појава избијања електрона из метала или неког другог материјала под утицајем светлости. Лоптица се наелектрише од позитивног статичког наелектрисања при проласку кроз Месечеву прашину. Новак Ђоковић није стигао да се запита зашто се лоптица једва одбила од његов рекет јер је био продрман статичким наелектрисањем лоптице. Да је био без заштитног одела Новаку би се дигла коса на глави. Овако имао је среће. Али, тек тада се сетио Трећег Њутновог закона и решења зашто се лоптица тек једва одбила од рекета. Још већи проблем је што су рекети предлагани на играчи немају осећај за ударац.

Неугодна свемирска одела из Аполо мисије су им правила проблем, било је немогуће ускладити рад ногу и руку. Док би чекали да лоптица падне, обојица су имала прилику да се освеже и предахну. Ипак, сви су заборавили на невидљивог убицу – радијацију.

На Месечевој површини радијација много већа него на Земљи. Док смо на Земљи, атмосфера нас попут кишобрана штити од штетног космичког зрачења. Међутим тенисери на Месецу не би имали такву срећу. Још тежа околност је што при судару космичког зрачења са Месечевим тлом долази до распадања честица космичког зрачења, па је и сама Месечева површина радиоактивна.

Недостатак атмосфере, шест пута мања привлачна гравитациона сила, космичко зрачење и соларни ветрови, метеори, Месечева прашина, све су то разлози због којих нам се чини да тенис неће бар неко дужи време бити популаран спорт на Месецу.

Теодор Шешум 9С

Вештачки мишићи

Јапански научници су изумели влакна која се скупљају или опуштају зависно од струје која пролази кроз њих. Уз помоћ снопова влакана успели су да направе „вештачке мишиће“ који могу да покрећу реплику људског костура.

Данас се већина робота служи пнеуматским и хидрауличким системима који им служе као мишићи

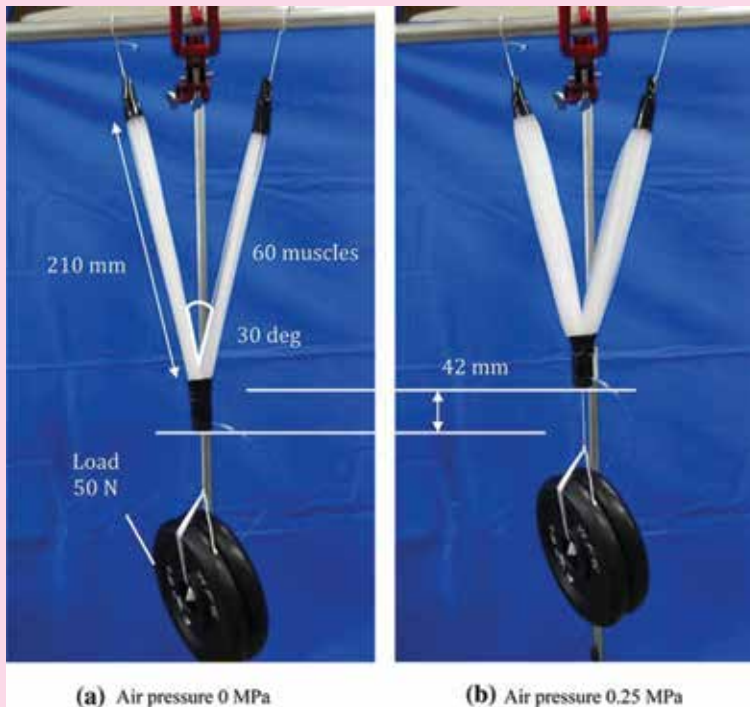
за кретање и рад, али такви системи су углавном врло тешки и сложени.

Лабораторија за роботiku при Технолошком институту у Токију на челу са Сузумори Ендо развила је вештачке мишиће који су лагани и једноставни за уградњу и коришћење. Овакви мишићи представљају први корак према будућности роботике и роботима који изгледају и крећу се као људи.

Прва генерација влакана које су развили још нема снагу као људски мишићи, нити су у стању да се опуштају и стежу брзо као прави. И поред тога, робот израђен од реплике костура, уз лагану потпору, може постићи све мишићне кретње које направи човек при ходању.

Ова технологија знатно би убрзала развој протетике и помогла људима који су остали без удова.

Вук Цвијовић 8А

-
- 1. Дедушка Мороз**
город Великий Устюг,
Вологодская область
 - 2. Снегурочка и Берендеево Царство**
город Кострома
 - 3. Садко**
село Гостцы (Сытино),
Новгородская область
 - 4. Левша**
город Тула
-
- 5. Баба-Яга**
село Кукобой,
Ярославская область
Алеша Попович,
Емеля и Щука
город Ростов,
Ярославская область
Курочка Ряба
поселок Ермаково,
Рыбинский район,
Ярославская область
Мышка-норушка
город Мышкин,
Ярославская область
Водяной
Пошехонье,
Ярославская обл.
-

- Тридевятое царство
город Переславль-
Залесский,
Ярославская область
6. Иванушка-дурачок
(Иван меньшой)
Плесецкий район,
Архангельская область
7. Буратино
город Зеленоградск,
Калининградская область

8. Снеговик
город Архангельск
9. Соловей-разбойник
село Береза,
Курская область
10. Колобок (Колесник)
город Ульяновск
11. Сагаан Убугун
город Улан-Удэ,

СТА РОССИИ

11

12. Чебурашка
город Москва
Московская
усадьба Деда Мороза
Кузьминский лес,
город Москва

13. Кикимора
Кикиморская гора,
город Киров

14. Добрыня Никитич
город Рязань

15. Илья Муромец
город Муром,
Владимирская область

16. Данила-мастер
и Хозяйка Медной горы
город Сысерть,
Свердловская область

17. Конек-горбунук
город Ишим,
Тобольский район,
Тюменская область

18. Золотая рыбка
город Нижний Новгород

19. Жар-птица
город Палех,
Ивановская область

20. Кощей (Кощей)

Бессмертный
деревня Старица,
Тверская область
Змей Горыныч
село Приволжское (Гадово),
Кимрский район,
Тверская область

21. Птица Гамаюн
город Юхнов,
Калужская область

22. Молодой морозец
Паккайне
город Олонек, Карелия

23. Хозяйка Севера - Лоухи
Лоухский район, Карелия

«Анна Каренина-История Вронского»

Великая любовь не зависит от времени!

Премьера этого неопишаемого словами фильма состоялась в октябре в Белграде. Действие фильма разворачивается по двум сюжетным линиям-прошлое и настоящее. Событие происходит в начале 20. века в Китае на Русско-японской войне.

Встречаются Алексей Кириллович Вронский и Сергей Алексеевич Каренин...

hosted by Fun-GBpics.de

Mes routines quotidiennes

My daily routines

Je me lève
I get up

Je prends une douche
I take a shower

Je m'habille
I get dressed

Je mange mon petit déjeuner / déjeuner / dîner
I eat my breakfast / lunch / dinner

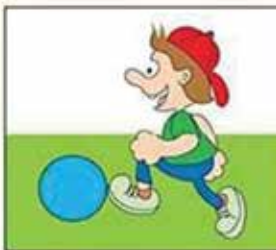
Je me brosse les dents
I brush my teeth

Je vais à l'école
I go to school

Je fais mes devoirs
I do my homework

Je sors jouer
I go out to play

Je vais au lit
I go to bed

22 noms qui se terminent par S même au singulier

un matelas
un tapis
un palais
un tas
une souris
un pays
l'univers
le corps
le dos
le poids
un cours
un concours
un progrès
un succès
le temps
une fois
un mois
un jus

on prononce le S :

un bus

un ours

un os

Raconter des salades...

RACONTER DES SALADES

Dire n'importe quoi,
mentir.

Pas de cash
un radis.**NE PAS AVOIR UN RADIS**

Ne plus avoir d'argent,
être "à sec",
ne plus avoir un sou en poche

IL FAIT UN FROID DE CANARD

Un très grand froid,
un froid très vif.

AVOIR LA TÊTE DANS LES NUAGES

Être rêveur, parfois distrait.

POSER UN LAPIN

Faire attendre quelqu'un
en ne venant pas au
rendez-vous fixé

C'EST MON
PETIT DOIGT
QUI M'A DIT...**MON PETIT DOIGT M'A DIT**

Ce que l'on dit lorsqu'on ne veut pas
révéler ses sources.

**CHANTER COMME UNE
CASSEROLE**

Chanter faux, mal chanter.

SE LEVER DU PIED GAUCHE

Être de mauvaise humeur
(dès le réveil).

Mal commencer une journée.

RIRE COMME UNE BALEINE

Rire très fort,
sans retenue.
à gorge déployée.

**CHERCHER MIDI À
QUATORZE HEURES**

Compliciter inutilement une
chose très simple.

The importance of food in our lives

Food is, in my opinion, one of the many elementary things that are required to live, not just for humans, but for every living thing on Earth. We humans had, however, stuck out from others and found ways to turn food into one of the most satisfying things in the world. Everyone has their personal taste when it comes to liking food, and today, I will tell you something about my personal taste.

If you ever asked me what my number one favourite ingredient in cooking is - it's meat. I personally can't imagine a family gathering or a feast without at least one or two meals that have meat in them. However, where's meat, there must be vegetables. Meat alone is good, but vegetables are those that add flavour, taste and even spice to the meal. We could say, that meat and vegetables are two inseparable things (like a married couple).

Now, let us talk about health. Food, even as an elementary thing that is required to live, caused many diseases that have killed many people in the world. Diseases such as diabetes,

cancer and heart diseases are mostly the consequences of a bad diet. A healthy diet can help prevent them, but not make us immune to them. Many other factors are involved in getting a disease, but food is one of the biggest factors.

In preparing the food, I think that the way you do it can change the entire taste of the meal. We could have two people prepare a meal, who are given the same instruction to follow with the same steps and ingredients. Even then, each meal will be unique. The different taste is caused by a single ingredient, which we all add into every meal when we prepare it: emotion. Anger, happiness, passion, stress, are some of many emotions that give the taste to the meal. No matter how much you try to hide it, it will always come out in a meal's taste.

In essence, food is very versatile and has many different meanings, when looked at from a different angle. At festivals and family events, food is something that makes us happier and fills us up with the feeling of fullness and satisfaction. There is no such thing as a family event or festival where there is not even a small serving of food.

Теодор Шешум C9

The importance of food in our lives

I really like sweets. I have a sweet tooth, but I know that there is nothing good you can get from eating chocolate every day, so instead I choose fruit. Fruits contain natural sugars which are very important for humans. A healthy diet is very important, and when you get used to it, you won't have the need to eat any sugar or pastry. I eat healthy, or at least try to, because sometimes I do want to eat something sweet. It is okay to eat a piece of cake every now and then, just don't go overboard with it. Many people have farms where they grow different types of plants, which they later sell. I personally have no involvement in growing food, but I make a healthy breakfast every day.

We all know how important food is at special family events. Most times people go out to restaurants on those events. Food connects us all in many ways. It has become one of the key aspects of every culture (every culture has their own cuisine). Be careful about what you eat and always choose the best for yourself!

Теодора Магазин C9

A story about a person who tried to improve a talent or develop an interest

Mike Tyson, was born into a poor family. His parents were too busy and they didn't pay any attention to him nor any of his brothers or sisters. At school, Mike was one of the worst students. He was fat and that's why he had been bullied by the older students. He was very young when his family didn't even have enough money for food, so he started burgling houses with his friends. He did pretty well until he was arrested and was sent to custody centre. In the centre he met famous Cus D'Amato who was the coach of a legendary boxer Muhammed Ali. He invited him to his boxing club. On his first training Cus predicted that Mike Tyson would be the best and the fiercest boxer in the world.

Since then, Mike started working hard on his body and on his spirit. Every day, before gym training, Mike ran 8 miles, worked in the gym for 2-3 hours and after that he skipped rope for 40 minutes.

When he entered the professional box he was unbeatable for 15 years.

No one could beat him. He became one of the most popular people of that time. He was well-known all over the world, so he couldn't avoid a "star illness". He was on the verge of losing everything. Fortunately, he took the situation under control. Currently, he's teaching people how to avoid drug addiction, brutality and bad influence. He found the core, the reason why he should keep living.

The reason is his family. "I was an embodiment of a hero, semi-god, just because I didn't believe in talent, I believed in practice and hard work.

Ян Чубаков C9

La tradición de la navidad en el mundo

Una de las celebraciones más esperadas durante el año en el mundo entero es la Navidad, cada cultura aprovecha lo mejor de su historia para ponerle un toque único y mágico a esta fecha tan especial.

Canadá

Los esquimales celebran la Navidad con una gran fiesta de invierno "Snick Tuck" en la que hay cena, bailes e intercambio de regalos.

España

Los Reyes Magos son los encargados de llevar los regalos a los niños españoles el 6 de enero. La tradición se acompaña con el esponjoso "Roscón de Reyes", una torta dulce de forma anular, con azúcar y frutas.

Noruega

Los niños del campo rodean con ofrendas a un gnomo al que llaman "Nisse", a quien le encargan proteger los animales de la granja.

Japón

El "Hoteiosho", el Papá Noel en la cultura nipona, tiene ojos detrás de su cabeza, para ver si todos los niños se han portado bien.

EE.UU.

Santa Claus llega a las casas, donde la familia se reúne en torno a un gran pavo.

México

Se llevan a cabo "las posadas", donde los mariachis recorren las calles mientras cantan y tocan puertas pidiendo posada.

Bolivia

Se celebra con la llamada Misa del Gallo a las 12 de la noche. Terminada la ceremonia, se saca al niño Jesús en procesión.

Brasil

Las celebraciones son más religiosas que en la Semana Santa. La tradición incluye cenas familiares y regalos de Papá Noel.

Belén, Israel

La cultura judía carece de personajes equivalentes a Papá Noel o los Reyes Magos, aunque en algunos hogares se hacen regalos familiares.

En Belén, el pueblo donde nació Jesús, la Navidad se celebra en tres momentos diferentes. Latinos 24 y 25 de diciembre, ortodoxos 6 de enero y los armenios el 18 y 19 de enero.

Rusia

La Navidad se celebra en la noche del 6 y 7 de enero, ya que la religión mayoritaria de este país es la ortodoxa.

China

Los niños cuelgan calcetines y esperan la visita y los regalos de Papá Noel, a quien llaman "Dun Che Lao Ren".

THE CHRISTMAS CREEP

UNA DE LAS COSAS QUE HACEN TAN ESPECIALES A FESTIVIDADES COMO LA NAVIDAD ES QUE NO SON FRECUENTES:

TODA ESA MAGIA OCURRE SOLO UNOS CUANTOS DÍAS AL AÑO.

SIN EMBARGO, EN SU AFÁN POR APROVECHAR LA TEMPORADA, MUCHOS COMERCIOS EMPIEZAN A SACAR COSAS DE NAVIDAD CADA VEZ MÁS PRONTO.

A ESTE FENÓMENO SE LE CONOCE COMO "CHRISTMAS CREEP"...

NO MAMEN, ESTAMOS EN NOVIEMBRE

...Y PUEDE HACER QUE ALGUNAS PERSONAS SE CANSEN TANTO POR LA SOBREEXPOSICIÓN...

...QUE TERMINEN POR ODIAR LA NAVIDAD.

Fuente: "This is why Christmas creep makes us cringe", BBC.

TWITTER.COM/PICTOLINE

Успех одбојкашица

У првом кругу такмичења састале су се са екипом ОШ „Филип Кљајић – Фића“ и заслужено победиле резултатом 2:0 што им је омогућило наставак такмичења. У другом колу такмичења наше ученице су се састале са екипом из Остружнице из ОШ „Карађорђе“ и у једној лепој утакмици са не толико неизвесности, због боље игре савладале противнице и славиле пролазак у полуфинале које ће се одиграти у понедељак 20. новембра против ОШ „Јосиф Панчић“.

Честитамо нашим одбојкашицама на постигнутим резултатима и желимо успех у даљем такмичењу!

Оријентиринг – физичка и ментална припрема у оријентирингу

Брза шетња до трим-стазе напунила је батерије оријентирцима 6. 12. 2017. Све је било испуњено песмом, смехом. Дати себи одушка био је императив ове шетње која је припрема за крупнији залог – Хајдучку чесму.

Алекса Лолић 8/1

Презентација бадминтона

Ученици grade 6 и 7 своју редовну наставу провели су на Ади у бадминтон клубу где су могли да се опробају у овом спорту и да са лиценцираним тренерима науче основне елементе овог базичног и динамичког спорта. Добра атмосфера и одушевљење било је присутно међу ученицима јер су кроз такмичење могли да се искажу.

Катарина Влајић 8/1

Фудбалска утакмица

Ученици grade 4 и 5 основне школе одиграли су уводну игру старијим разредима у коме су показали добар однос према спорту, карактер и тимску игру. Изузетно лепа атмосфера пуна навијања одвела их је до победе и заслуженог славља. Резултат је био 0:1, а гол победе пун емоција постигао је Урош Ђорђевић.

После добре игре омалених руђероваца наступили су старији разреди (V I VI) који су заслужили много више од самог осећаја победе, али резултат им није ишао на руку с обзиром да су минимално изгубили на гостујућем терену, од ОШ „Милош Црњански“ резултатом 2:1.

Све похвале иду овим dobrим дечацима за пожртвовану игру и тимски дух, а готово смо сигурни да ће резултат у наредном мечу, са оваквим приступом бити знатно бољи.

Катарина Влајић 8/1

Руђерова летња школа

Прва Руђерова школа спорта и енглеског језика одржана је ове године у Грчкој у „Skouras“ кампу од 18. до 25. јуна 2017. године.

Екипу руђероваца чинила су деца узраста 8-12 година. Укупан број полазника био је 28 ученика уз четири професора у пратњи. Обиље спортова и активности у кампу, поред базена, плаже и дружења ван своје групе, омогућило је немерљиво добро искуство, такмичење и забаву. Ученици су могли да се опробају у преко 20 спортских активности различитог карактера. Поподневни часови били су резервисани за наставу енглеског језика коју је пратила добар програм рада и интерактивност у групи и учењу.

Поред спорта, енглеског језика и забаве, ученици су обишли и мали и град Афитос који се налази на самој литици, као и Солун и његове знаменитости после чега је следио лет за Београд.

Добар програм, организација, летње расположење и ведар и весео дух групе омогућио нам је да овај програм реализујемо у потпуности како треба и да са новим искуством радујемо организацији и остваривању следећег.

Катарина Влајић 8/1

Митар Паликућа

Како сте се одлучили управо за спорт којим се бавите?

Таква је била могућност у мом граду. Имао сам могућност да тренирам стони тенис и стрељаштво, али сам сматрао да је стони тенис динамичнији и занимљивији.

Како изгледа Ваш тренинг?

Тренирам два пута дневно, пет дана недељно, сваки тренинг траје два сата. То је стандардни тренинг, тако тренирају и особе без инвалидитета.

Који спортиста Вам је узор?

Никада нисам имао узор.

Успешни сте у свом спорту, који Вам је највећи успех?

Ја сам релативно нов у овом спорту, тако да ми је највећи успех бронзана медаља на Европском првенству у Словенији. Надам се да ћу тек имати велике успехе.

Разговор водила Ива Кнежевић 7А

Као и увек, наша акција „Хуманост на делу у дечијем оделу“ имала је за циљ да дружење са параолимпијцима, опробавање у различитим спортовима. И ове године нашу хуманост подржали су бројни спортисти, представници спортских друштава и организација.

Интервју са Предрагом Даниловићем

Хвала Вам што својим присуством подржавате нашу манифестацију.

Подржавам вашу манифестацију, мислим да су сјајне ваше манифестације и да је племенито то што радите.

Када треба почети са тренирањем по Вашем мишљењу?

Ако желиш озбиљно да тренираш, не мислим да треба почети пре 10, 11. године, а до тада треба да се бавите спортом, да се дружите најпре, али не треба тренирати не знам ни ја колико сати дневно. Треба да се дружите, да имате неки клуб, а после, ако видите да сте добри у том спорту, треба озбиљно да кренете да тренирате око 11, 12. године. Изузетак је тенис који је специфичан, који треба почети око пете године.

Да ли су се неке ствари промениле у бављењу спортом, да ли су различите од тренутка када сте ви почели са тренирањем и у данашње време?

Да, јесу, родитељи су сада много „луђи“, много амбициознији него у моје време, то не ваља. Родитељи пре свега треба да дају подршку својој деци у бављењу спортом. Уколико тренер сматра да је дете талентовано, родитељи добијају сигнал и бивају подршка, никако не смеју да се мешају у одлуке тренера.

Како одабрати прави спорт?

То је оно што знаш само ти ако волиш спорт.

Како сте пронашли спорт који Вама одговара или је он пронашао Вас?

Ја сам прво тренирао фудбал, па сам после на улици, испред зграде, у Сарајеву, где сам рођен, са другарима играо кошарку. То ми се свидело, нисам никада био у клубу, и онда је родитељ једног мог другара предложио да се учланимо у клуб по имену „Босна“. Може се рећи да сам ја тај спорт пронашао, а такође и он мене.

Зашто је битно да се деца баве спортом?

Битно је из много у питању, науче да помажу једни другима, да имају осећај за заједницу, да науче да живе у групи, а најбитније је због здравља.

Разговор водили Богдан Јоковић и Стефан Суботић 8/1

Интервју са Олгом Даниловић, нашом бившом ученицом

Како су се догодили твоји први спортски почeci?

Ја сам генерално од када сам проходила била спортско дете, увек сам трчала за лоптом, нисам се играла са луткама или слагала нешто. Имала сам много енергије и нисам знала како ту енергију да испољавам, и већ са три године сам отишла на гимнастику. Ту сам била можда неких шест месеци и онда сам отишла на балет који сам тренирала две година, јер је моја покојна бака играла балет тако да сам поприлично била загрижена за балет. Схватила да сам више спортски тип и да није балет за мене и тада сам већ кренула да тренирам тенис са неких пет и по година.

И од тада си непрекидно у тенису?

Да, од тада сам непрекидно у тенису.

Како изгледа твој дан?

Устанем ујутру у пола осам, доручкујем, одем на тренинг у девет и будем тамо до једанаест. Када сам у Београду, одем у школу од једанаест до пола три, онда имам тренинг од четири до шест и од шест до пола осам имам кондицију. И тако сваки дан.

Како изгледа исхрана једног спортисте?

Исхрана сваког спортисте треба да буде специфична али то никако не значи да се иде у крајност. Треба доста енергије за сваки тренинг, мора да се уноси доста енергетске хране. То је углавном месо, бифтек је најбољи

после неког тешког меча или тренинга, увек је најбоље узети неко месо које опоравља тело у што краћем року. Никако брза храна, понекад слаткиш.

Како се спортисти чувају од повреда?

Повреде су, нажалост, неизбежне у било ком спорту, али ради се доста на превенцији повреда, на јачању мишића, јачању зглобова. Оне су неизбежне, али се ради на томе да тих повреда буде што мање.

Која ти је најдража титула?

Има их доста, свака је на свој начин драга, гренд слемови су сваки за себе посебни. Кад сам имала десет година била сам на Првенству света, отишла сам тамо као једна од млађих и освојила 1. место. Та титула ми је доста драга. Али има разних, освојила сам Првенство Европе за 16 година... Свака има за себе неку чудну причу, тако да је свака за себе драга.

Ко ти је спортски узор?

Ноле, првенствено због тога што је у мом спорту, а и зато што сам од њега видела овај спорт и почела да тренирам. А, наравно, и зато што је показао Србију у најбољем светлу.

Шта је то што ти видиш као свој спортски циљ?

Сваком спортисти је циљ да у свом спорту буде најбољи. Мени је, наравно, циљ да будем број један, то је мој мали спортски сан, то сам желела од кад сам почела да се бавим тенисом. Желим да што више напредујем и сигурно ће резултати доћи сами.

Разговор водили Богдан Јоковић и Стефан Суботић 8/1

Интервју са Ивом Филом Иванов, представником удружења „Дај ми руку“

Хвала Вам што сте својим присуством подржали нашу манифестацију.

Хвала вама што сте нас позвали, част нам је што смо данас са вама и што можемо и ми својим присуством да увеличамо вашу манифестацију.

Надамо се да ћете и следеће године доћи.

Наравно, ово нам је први пут, али врло радо ћемо се одазвати вашем позиву и следеће године.

Ваша организација је основана у фебруару 2009. године. Да ли сте се приближили, или можда чак и достигли циљ који сте имали те године?

Ми смо основали ову организацију 2009. године са циљем да наставимо пројекат „Старији брат, старија сестра“ који је у Србији постојао још од 1998. године. Ми смо, иначе, сви дипломирани социјални радници и психолози, бивши учесници у том пројекту, циљ тог пројекта јесте пружање психо-социјалне помоћи деци са сметњама у развоју. Наш циљ је тада био да направимо организацију, удружење, које ће наставити да ради тај пројекат у наредних пет година, тако да могу да вам кажем да смо остварили тај циљ, зато што је ово већ седам година како радимо тај пројекат.

Колико има деце у Србији којима је потребна ваша помоћ?

Сваком детету у Србији је потребна наша помоћ, да ли је то помоћ која подразумева само причу, само разговор, или је то стручнија помоћ, али, углавном, оно што је карактеристично за наше удружење је да ми радимо не само са децом која су социјално угрожена, него и са децом из редовне популације, са предшколском децом, са децом из основних школа, средњих школа, радећи са њима инклузивне радионице где ми упознајемо децу из редовне популације са децом која су ометена у развоју или имају било какве социјалне или психолошке потребе. На тај начин ми деци која су из редовне популације пружамо на неки начин едукацију, представљамо им како је то радити са децом која су другачија од њих, а опет помажемо тој нашој деци са којима првенствено радимо, њих такође упознајемо са децом из редовне популације и помажемо им да се социјално интегришу у социјалну средину, што је у ствари најважније.

Да ли вам је узвраћена та рука?

Да, узвраћена нам је рука. Ми толико љубави и енергије улажемо и ми који водимо ову организацију и феноменални волонтери. Свако коме се обратимо нам се прикључи и има велику жељу да помогне да остваримо тај циљ.

Да ли се велике компаније одазивају на ваше позиве?

И ми организујемо једну овакву манифестацију сваког 19. маја, сад ће већ бити четврти пут ове године. Одазвале су се многе велике компаније, не само они, већ и мање фирме које су препознале значај ове манифестације. Нама је помоћ увек потребна, увек су нам потребни нови сарадници, не само из великих компанија, већ и школа и од државе. Јако стављамо акценат на сарадњу са приватним секторима да бисмо и њих упознали са овим што радимо. Наш највећи циљ је да покажемо да наша деца имају велике потенцијале и да и они могу бити продуктивни чланови друштва.

Како сте изабрали име свог удружења?

Причала сам са другом о организацији и рекла му који је наш главни циљ, а он ми је на то одговорио: „Па ви треба своју организацију да назовете „Дај ми руку!“ Не у смислу да нам неко буквално да руку, већ да га ми водимо, да му покажемо прави пут.

Колико су наша деца спремна да помогну својим вршњацима?

У почетку смо били изненађени, сада више нисмо колико деце је спремно да помогне. Испрва сва децу имају тај неки страх, у смислу да не знају како да се понашају у њиховом окружењу, али када се опусте тај страх нестане и лако постану пријатељи.

Шта мислите о нашој акцији?

Ја игром случаја никада нисам чула за вашу организацију, али када сам ове године чула и прочитала билтен одушевила сам се. Акција је феноменална зато што укључујете своје ученике у те неке хумане активности и пружају помоћ некоме коме је потребна.

Разговор водиле Ива Кнежевић 7А и Анастасија Оцокољић 8/1

Ђачка размена, Београд - Атина

У уторак, 31. октобра 2017. године стигли су нам наши драги и дугоочекивани гости из Атине. Иако су међународне размене ученика сада већ постале веома честе у нашем образовном систему, ово је први такав пројекат у нашој основној школи. Организовали смо им топли дочек на аеродрому и одвели кућама, а увече смо се окупили у нашем, школском, ресторану - под маскама! Лепо смо се забавили, а сутрадан нас очекује представљање резултата заједничког пројекта и обилазак Авале и Белог двора.

се у четири екипе којима је циљ био да у што краћем временском року ураде све задатке (реше математичке задатке, игре речима, пронађу нешто у школском кампу и слично). Победничка екипа добила је слаткише!

Катарина Влајић 8/1

Други дан боравка наших гостију из Атине у Руђеру почео је песмом! Наши другари из петог разреда извели су за њих наше изворне народне песме. Обратио им се координатор програма Петар Огризовић, а упознали су и наше директоре, друге наставнике и ученике. Учесници размене, домаћини, припремили су им занимљиве презентације, како би представили нашу земљу, град и школу. Представили су и пројекте на којима су заједно радили. Након паузе за ујину, време је било за игру „Scavenger Hunt“, који је осмислила наставница математике Ивана Сарић. Поделили су

После краћег предаха, отишли су на Авалу и обишли торањ. Можда није потребно ни споменути колико их је одушевио поглед! Са Авале су отишли у Бели двор, јер њихова школа, American College of Greece - PIERCE, већ дуго сарађује са престолонаследником Александром и принцем Катарином.

Трећи дан боравка наших пријатеља из Атине почео је обиласком Парламента, где су имали прилику и да упознају министра просвете Младена Шарчевића. Након тога, обишли су Народну банку, где су имали прилику и да одштампају сопствену новчаницу са својим ликом. После предаха за ручак и шетњу по граду, обишли су Конак кнегиње Љубице и Саборну цркву. Последњег школског заједничког дана ученици са размене имали су културни оријентиринг, који је

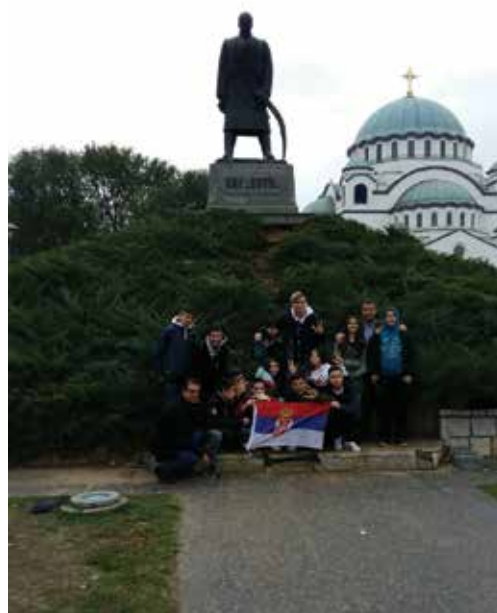

осмислила наставница Катарина Урошевић. Отишли су у посету Храму Светог Саве, музеју Николе Тесле, београдској тврђави Калемегдан и Небојши кули! Иако време није било лепо као претходних дана, није покварило добро расположење. По повратку у школу њихови домаћини уручили су им поклоне од школе. Субота је била слободна, како би је ученици из Грчке провели са породицама у којима су били смештени, али, увече смо имали опроштајну журку... Играло се и коло и сиртаки!

Дошао је и последњи дан и време за растанак. Хвала вам што сте нам указали поверење и били наши гости, надамо се да сте уживали. Хвала и нашим породицама које су биле дивни домаћини нашим гостима! Έχετε ένα χαρούμενο ταξίδι και επιστρέψτε ξανά!

Теа Полимац 8/1

Пријем првака

За нову генерацију најмлађих ђака Интернационални образовни систем „Руђер Бошковић“ припремио је свечани пријем.

Добродошлицу и најлепше жеље за почетак школовања су им пожелели директор Основне школе Гордана Петковић Срзентић, учитељице и сви наставници који ће им предавати.

Специјални учесници програма су били ђаци, прошлогодишњи ђаци прваци, који су припремили лепу добродошлицу за нове другаре.

Емилија Пуповац 8/1

Урош Петровић, наш гост

У среду, 1.11.2017. писац Урош Петровић је био гост учитељица и ученика другог разреда (grade 3A и 3B). Увек занимљив и актуелан, познати писац је представио свој досадашњи рад и интерактивним приступом анимирао децу да размишљају, закључују и самостално долазе до решења загонетних прича које им је причао. Подстакао је ученике да испитују свет око себе, истражују и побудио интересовање за читање и машовит приступ свакодневном одрастању.

А и старији ученици су искористили прилику да им се потпише омиљени писац.

Лореана Петровић С9

Презентација из геометрије

На часовима математике у одељењу С9 током октобра бавили смо се геометријом. Уз учење нових појмова обновили смо и технике за израду презентација, вештине неопходне за тимски рад, и начине за усмено представљање резултата до којих смо дошли. Свако је имао прилику да, пред одељењем, прикаже лекцију по свом избору. Приступили су били различити, више или мање занимљиви, али увек креативни.

Лореана Петровић С9

Секција – информатика и роботика

Једна од најпопуларнијих КАШ активности у старијим разредима основне школе – информатичка секција, ове године добила је појачање. Реч је о садржају који је заинтересовао многе ђаке - састављању робота. На сликама је приказан делић атмосфере са састанка секције на којем се почело са склапањем нове справице. А ускоро ће је научити и како да се креће. И све то кроз игру и програмирање.

Ива Кнежевић 7А

Дружење са глумицом Виолетом Голдман

Ученици 3А и 3В 27.10.2017. г. су били у прилици да се упознају са драмским стваралаштвом глумице позоришта Мадленианум Виолете Голдман. Велико интересовање су побудили инсери из представа у којима је Виолета Голдман играла запажене улоге. Ученици су, постављајући разноврсна питања, сазнали о начину настајања позоришних представа и карактеристикама драмског уметничког израза.

Емилија Пуповац 8/1

Гост песник – Радослав Јовић

У понедељак, 23. октобра 2017. г. одржан је поетски сусрет ученика grade 3 са познатим дечјим песником Радославом Јовићем. Кроз песму, музику и разговор ученици су упознати са стваралаштвом овог уметника. Током интервјуа били су у могућности да сазнају појединости из песниковог живота и рада које су побудиле велико интересовање деце.

Анастасија Оцокољић 8/1

Велики и мали, хајде да се играмо

У уторак, 17.10.2017. године у нашем спортском балону одржана је манифестација под називом „Велики и мали, хајде да се играмо“ која је била подељена на два дела.

Први део се односио на креативну радионицу где су ђаци са својим родитељима украшавали и правили занимљиве слике, а други део на спортске активности. Ученици grade 1 и grade 2а, заједно са својим родитељима су уживали у реализованим активностима.

Ива Кнежевић 7А

„ХУМАНОСТ НА ДЕЛУ У ДЕЧИЈЕМ ОДЕЛУ“

У Кампусу Образовног система „Руђер Бошковић“ одржан је шести Параолимпијски школски дан, у оквиру традиционалне хуманитарне манифестације „Хуманост на делу у дечијем оделу“, под слоганом „Храбри не сагињу главе“.

И ове године традиционална хуманитарна манифестација, јединствена у Србији, организована је заједно са представницима Параолимпијског комитета који су својим присуством и учешћем дали свој велики допринос у подизању хумане свести.

Стефан Суботић 8/1

Информатичко такмичење Дабар

У нашој школи одржано је међународно такмичење из рачунарске и информатичке писмености. Такмичење је први пут организовано у Литванији 2004. године, а до сада у више од 20 земаља широм света. Организује се на два нивоа, школски и републички, а конципирано је тако да код ученика развија алгоритамски начин размишљања, логичко решавање проблема, правилну употребу информатичких технологија и њен утицај на друштво.

Ива Кнежевић 7А

Дани језика

У четвртак и петак, 21. и 22. септембра традиционално је обележен европски дан језика у нашем образовном систему. На нашој прослави прво је било неколико речи о значају учења језика за развијање већег разумевања, толеранције и прихватања туђих култура и обичаја. Уследила је додела сертификата из енглеског, немачког и француског језика свим ученицима који су марљивим трудом и радом у јуну успешно положили тешке језичке испите.

Алекса Лолић 8/1

КАКО МОГУ ДА ОБРАДУЈЕМ	МАМУ	ТАТУ	СВОГ ДРУГА/ДРУГАРИЦУ
			
АНДРИЈА	КАДА ЛЕПО ЈЕДЕМ	КАДА СЕ МАЗИМ СА ЊИМ	КАДА МУ ДАМ ИГРАЧКУ
РАЈКО	КАДА ДОБИЈЕМ ПЕТИЦУ	КАДА СЕ БОКСУЈЕМО	КАДА АНДРИЈИ ПОКАЖЕМ ЗАНИМЉИВУ МОРСКУ РАЖУ
ДУШАН	КАДА РАДИМ СВЕ ШТО ОНА ЖЕЛИ	КАДА ТАТИ СКУВАМ КАФУ ДА УЖИВА ДОК ГЛЕДА ТВ	РАДИО БИХ СВЕ ШТО ОН ЖЕЛИ
УГЉЕША	КАДА БИХ ЈОЈ СКУВАО КАФУ	И ТАТИ ДА СКУВАМ КАФУ ДА ПИЈЕ ЗАЈЕДНО СА МАМОМ	КАД БИХ ПРИСТАО ДА СА ЊИМ ИГРАМ ФУДБАЛ
СТЕФАН	ДА УРАДИМ ОНО ШТО МИ КАЖЕ	ДА ЗАЈЕДНО ГЛЕДАМО УТАКМИЦУ	ДА МУ КАЖЕМ ДА МОЖЕ ДА СПАВА НА ГОРЊЕМ КРЕВЕТИЋУ
ДУЊА ЂОРЂЕВИЋ	ДА ЈОЈ НЕШТО ПОКЛОНИМ	ДА МУ ПОКЛОНИМ ЧОКОЛАДИЦУ	КАД САРИ ДАМ МОЈУ МАЈИЦУ
ДУЊА ЂУРОВИЋ	ДА СЕ МАЗИМ СА ЊОМ	ДА ГА ЗАГРЛИМ	РЕКЛА БИХ ЈОЈ ДА МИ ЈЕ НАЈБОЉА ДРУГАРИЦА
НОВАК	ДА СЕ ИГРАМ СА ЊОМ	ДА СЕ ИГРАМ СА ЊИМ	ПУСТИО БИХ ГА ДА ПРЕСПАВА КОД МЕНЕ
ЈОВАН	КАДА СРЕДИМ СВОЈУ СОБУ	КАДА СЕ САМ ОБУЧЕМ	КАДА ГА ЗАСМЕЈЕМ

Презентације из геометрије

На часовима математике у одељењу С9 током октобра геометрија је била преокупација. Уз учење нових појмова обновљене су и технике за израду презентација, вештине неопходне за тимски рад и начини за усмено представљање резултата до који се дошло. Свако је имао прилику да, пред одељењем, прикаже лекцију по свом избору. Приступи су били различити, више или мање занимљиви, али увек креативни. У савладавању градива послужили су дрвени и жичани модели, слике, мреже од картона, играчке, наставни листићи... Видели смо да, када се потрудимо, истраживање и учење математике може да буде и веома забавно.

Анастасија Оцокољић 8/1

Секција – информатика и роботика

Једна од најпопуларнијих КАШ активности у старијим разредима основне школе – информатичка секција, ове године добила је појачање. Реч је о садржају који је заинтересовао многе ђаке - састављању робота. На сликама је приказан делић атмосфере са састанка секције на ком смо почели да склапамо нову справу. А ускоро ћемо је научити и како да се креће. И све то кроз игру и програмирање.

Да ли сте знали да реч робот потиче из чешког и словачког језика, а дословно значи рад. Роботи су електромеханичке јединице које су у стању да самостално, по неком програму или под контролом човека изводе одређене задатке.

Богдан Јоковић 8/1

Здрава исхрана и суплементација

У четвртак и петак 12. и 13. октобра одржана су предавања о здравој исхрани и суплементацији за ученике основне школе и гимназије. Предавању су присуствовали ученици 6А, 6В, 7А, 7В. Гост предавач је био професор са Факултета за спорт и физичко васпитање Лазар Тоскић.

Емилија Пуповац 8/1

НАША ПРАВИЛА

- ✚ ИГРАЧКЕ УЗИМАМО ПРЕМА ДОГОВОРУ.
- ✚ КАДА ЗАВРШИМО СА ИГРОМ, ИГРАЧКЕ ВРАЋАМО НА МЕСТО.
- ✚ СВАКО БРИНЕ О СВОЈИМ СТВАРИМА.
- ✚ НАША УЧИОНИЦА ЈЕ ЛЕПА.
- ✚ ПЕРЕМО РУКЕ ПРЕ И ПОСЛЕ ЈЕЛА.
- ✚ КАДА ИМАМ ПРОБЛЕМ, ОБРАЋАМ СЕ СТАРИЈИМА.
- ✚ СЛУШАМО И ЧУЈЕМО ЈЕДНИ ДРУГЕ

КАКО ДА ПОМИРИМО МАЧКУ И МИША

- ❖ МИША ПОШАЉЕМО У РУПУ ДОК МАЧКА НЕ НАУЧИ ДА ЈЕДЕ САМО МАЧЈУ ХРАНУ. (ЛАНА)
- ❖ САМО ТРЕБА ДА ДОНЕСУ ОДЛУКУ И ПОЧНУ ДА СЕ ИГРАЈУ ЗАЈЕДНО. (АНДРИЈА)
- ❖ ТРЕБА ДА ИХ ИЗДРЕСИРАМО. (БАЛША)

ШТА ЗНАЧИ КАДА КАЖЕМО:

✚ ОЧИ СУ МИ НА ПОЛА КОПЉА

- НЕКО СЕ УБО МАРКЕРОМ У ОКО

✚ ИМА ОЧИ НА ЛЕЋИМА

- СВРБЕ ТЕ ЛЕЋА
- НАЦРТАЛА СИ МАСКУ НА ЛЕЋИМА, ПА НАШ ВАРАШ

✚ БЕЖИ КОЛИКО ГА НОГЕ НОСЕ

- БАШ ТЕ БОЛЕ НОГЕ
- ТРЧИ ШТО ПРЕ И ШТО ЈАЧЕ

✚ ОН СЕДИ НА УШИМА

- ТО ЈЕ БЕЗОБРАЗЛУК
- ТО ЈЕ НЕВАСПИТАНО
- НЕ ЧУЈЕШ ДОБРО

✚ КУЋА МУ ЛЕЖИ НА ЛЕЋИМА

- ТИ СИ ПУЖ
- КУЋА ЛЕЖИ НА ЗЕМЉИНИМ ЛЕЋИМА
- СИНОВИ МАМИ ОСТАВЕ ЛОМ У СОБИ

✚ ИМА ДУГАЧКЕ ПРСТЕ

- СТАВИО СИ НА ПРСТЕ ЉИГУ ЉИГИЋА

Јесен у мом граду

Још један дан након школе... Почиње викенд....Возимо се аутом по Кошутњаку.

Гледам кроз прозор аута и мислим како је свет око нас нестварно леп. Највећи сликари не би могли осликати нити осмислити овакве боје које нам јесен пружа и дарује нашим очима. Вивалдијева четири годишња доба не могу се приближити овом задовољству и уживању које тренутно осећам. Стигли смо код баке и деке ван Београда. Дунав као огледало миран, само се огледају златно црвене, понегде још зелене шуме. Сладак мирис грожђа, пекмеца, дуња, свуда се шири. Печене паприке и млади ораси омамљују ми чула.

Никад ми није било јасно зашто се људи боје доласка јесени, да ли је то због престанка лета и одмора и кише коју сама јесен носи или због скорашњег доласка зиме, јер једно је мени сигурно јасно, боје, мирисе, укусе - само нам јесен може приуштити.

Nanah Rabinovich 5B

Марија Станковић 8B

Јесење јутро у шуми

Јесен, наша лепа јесен. Како би могли без ње? Тај свеж мирис плодова, те лепа јесења музика, пријатни ветрић.... Баш волим јесен.

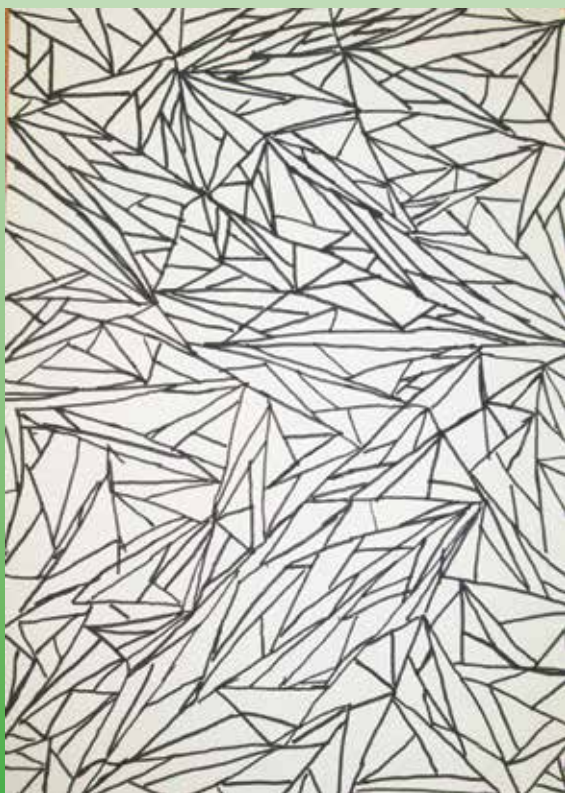
Једног сунчаног јесењег јутра сам погледала кроз прозор и видела три врапчића како јуре улицама. Тако су ме чудесно гледали, као да су ме позвали да кренем са њима. То сам и урадила. Спремила сам се и отишла ка њима. Јурила сам их све све док нисам стигла у неку шуму. Тада су нестали. Сунце је обасјавало целу шуму. Осетила сам пријатни јутарњи мирис, који само у јесен могу да осетим. Прошетала сам да се приближим веверици која је скупљала зреле плодове и у том тренутку сам чула шушкање лишћа. Тако сам задивљено гледала лепоту јесени.

Чаробна јесен је завладала и владаће све док је зима не престигне.

Софиа Балаћ 5В

Елена Аксентијевић 7В

Алекса Кантар 7А

Yan Nasterenko 7В

Алекса Антвић 4А

Нађа Вукмировић 7В

То је било моје право

Ја, као дете, имам своја права. Мама и тата имају своја права, моја сестра Нађа има своја права. Сви имају своја права. Право да имам своје мишљење, своје жеље, да бирам своје друштво, да учим...

Имам права, која су моја и којима не угрожавам друге. Тако сам изабрала и спорт којим се бавим. Мама и тата су ми рекли да могу да бирам. Показали су ми неколико спортова, а ја сам изабрала јахање. Знам да моји родитељи брину јер се деси да паднем, брзо јурим на коњу и прескачем препоне. Ципеле су ми увек пуне песка, који уносим у кућу, у коси имам сено, сламу, а у џеповима остатке шаргарепе. Мама и тата ме подржавају јер је јахање било моја жеља и моје право да радим оно шта волим.

Увек се држим својих жеља, знам своја права и знам да треба да се за њих борим.

Ивона Вукмировић 5В

То је било моје право

Свако дете на овој планети има своја права, као и ја. Ово право ми је најдраже од свих за које сам се изборио.

Моје право је било да добијем пса. Од своје четврте године желим да га добијем, али моји родитељи су рекли да морам да будем довољно одговоран за њега. Пре годину дана сам озбиљно разговарао са родитељима о мојој жељи да имам пса и они су одобрили. Рекао сам им да сам довољно одговоран и да сам велики дечак који је у стању да се брине о псу.

Свако дете има своја права, а сваки родитељ би требало да их поштује, као што су моји испоштовали моје право да имам кућног љубимца.

Матеја Ђумурија 5В

Доротеја Шијан Стојић 7В

Ангелина Лекић 6В

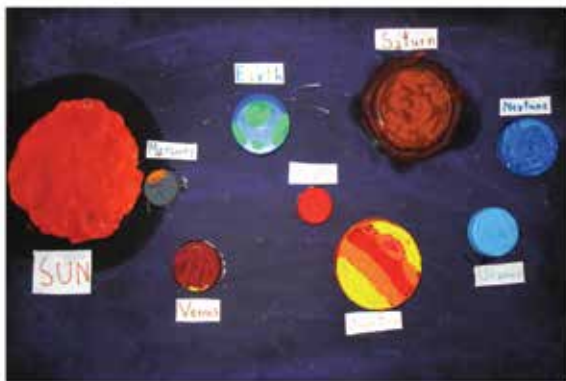
Правда је задовољена

Са шест година, након завршеног првог разреда у британској школи, уписала сам први разред српске школе у Будимпешти.

У одељењу је била једна девојчица по имену Крина. Она је била прилично шефовског понашања, давала је наређења, сем дечацима и мени. У одељењу је био и најмлађи и најмањи међу нама, дечак по имену Миклош. Његову доброту и нежност Крина је видела као слабост, па сам га ја узела под своју заштиту. Једном приликом сам донела Миклошу слаткиш из Беча, а дан после, Миклош ми је испричао шта се догодило. Крина је била толико опседнута да добије тај слаткиш да му је нудила новац, али с обзиром он није желео да продаје свој поклон, она му је отела поклон запретивши да не сме рећи учитељици. Ја сам одмах, схватајући неправду, искористила своје право да без обзира на то што имам само шест година, мој глас да се чује и да будем саслушана. Написала сам писмо учитељици, не оптужујући Крину, не правдајући Миклоша, већ реално шта се догодило, молећи је да реши проблем.

Учитељица се захвалила, све је постављено на своје место, а правда је задовољена.

Nanah Rabinovich 5В

Свемир, групни час 5В

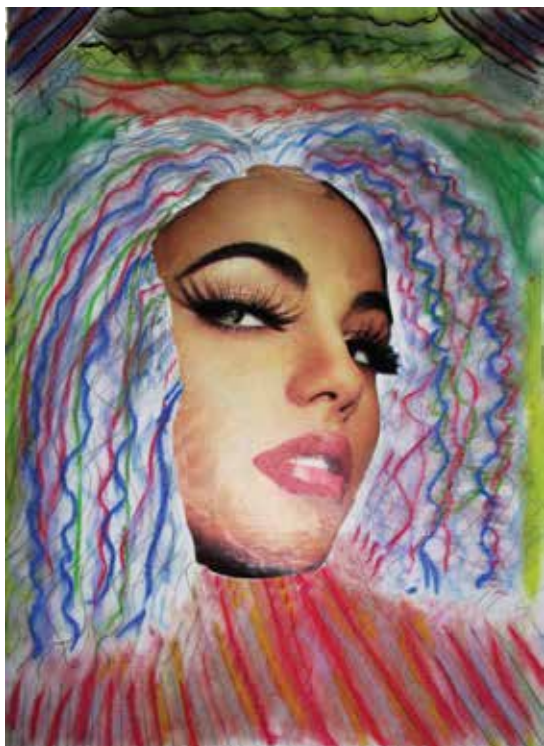
Станислава Дробњак 3А

Теодора Матић 7В

Мила Кнежевић 5В

Анастасија Ајковић 6А

Анастасија Савић 6А

Василије Трајковић 6А

Анастасија Тушевић 6В

Завири у моје детињство

Детињство је углавном свима најлепши период живота. Игра, радост и весеље наше су омиљене активности. Али понекад, мора и та срећа мало да прикочи.

Живела сам у Вршцу. Вршац је леп градић у Војводини у коме сам одрасла. Тамо сам ишла у вртић, имала друштво и забављала се. Једног дана, мама ми је саопштила за мене тужне вести. Те вести биле су то да се селимо за Београд. Тата је већ дуже време тамо радио и устајао рано ујутру како би на време стигао на посао. Самим тим, како би и њему олакшали, а и како бих ја тамо кренула у бољу школу, донели смо ту одлуку. Ноћима нисам могла да спавам. Превише сам мислила о томе како у Београду нећу имати пријатеље. То је био мој највећи страх. Коначно смо се преселили и дошло је време да кренем у први разред. Већ првог дана схватила сам да нисам била у праву. Прва особа коју сам упознала у школи била је моја најбоља другарица, Ива. До дана данашњег идаље се дружимо.

Сада схватам да смо се преселили за добро своје породице и да могу, не бих то променила. Сваки дан захваљујем својим родитељима на њиховој одлуци. Имам дивно детињство!

Тара Милојевић 7А

Ива Цаковић 4В

Адријана Поповић 4В

„Бити исти, бити посебан, бити слободан, бити само свој“

И, није толико лоше овде. Нико ме не види, не чује, увек ми је топло, могу да се шетам свуда. Није толико лоша ова смрт. А, да, заборавио сам да напоменем. Ја сам мртав. Знате ли зашто? Зато што нисам био као други, нисам јео као они, нисам живео као они, једноставно нисам се осећао као остали. А то им је сметало.

Век 19. Људи су били животиње, грешних и крвавих срца. А ја, ја сам истовремено био најмањи цветић жељан љубави и пажње а у другу руку, најхрабрији. Храбар, али не животиња, већ праведан човек. Прави човек. И зато су ме мрзели из дна душе. Мрзели су ме онако како никада нико није. Из дана у дан све више и више. А мени није то толико сметало. Због тога сам отишао сам. Да су ме они ухватили, мучили би ме до најстрашније смрти. Али, хајде, ја бих им све опростио само да ме пусте да изнесем своје мишљење. Да су ме слушали сада би свет био много другачији. Ако ово икада буде неко прочитао, нека запамти.

Није поента да све имате исте хаљине, исту боје косе да се исто понашате. Не, не треба тако. На рођењу Бог вам је дао слободу мајка да budete посебни, а ви сами себи морате да дате сигурност, да budete само своји.

Зато немојте да покушавате да budete оно што нисте. Свако је јединствен на свој начин. Немојте да скривате ту другачијост у себи. Она је непроценљиве вредности. Бог нас је послао на Земљу да сијамо. А мене је Бог послао да посматрам сваког од вас. Да му склоним облак кад му прекрије сунце.

Зато живите живот као да нема сутра. Све границе су отворене. Игра почиње.

Јулијана Петровић С9

Ана Дикановић 6А

Teo Bell 7A

Ива Кнежевић 7А

Софија Балаћ 5В

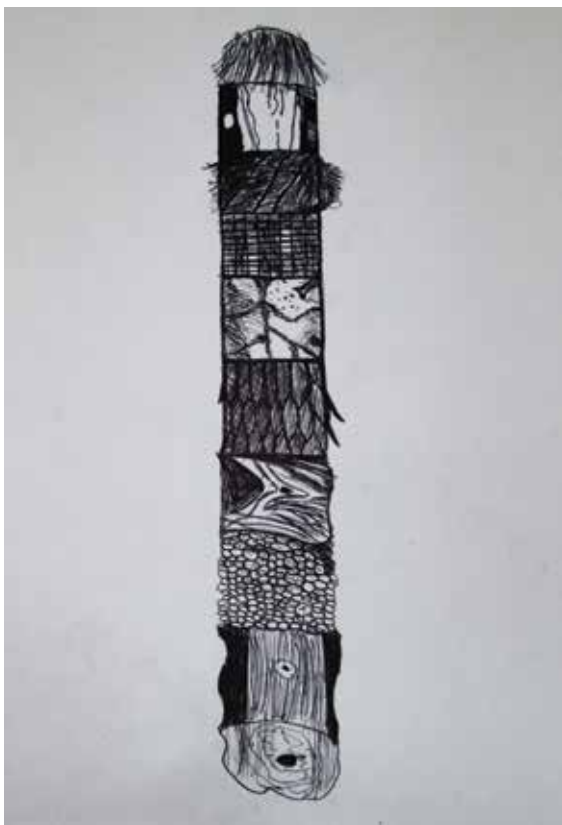
Митра Нешовић 7А

Саша Јојић 7В

Ивона Вукумировић 5Б

Будимир Радојевић 7А

Сава Јојић 7В

Урош Голубовић 6В

Слатко сам се насмејао

Ја мислим да је ово тренутак у коме сам се највише смејао у свом животу.

То је било на једном од последњих тренинга. Сам тренинг је био уобичајен, као и сваки други, али мој друг и саиграч Милан направио глупост и испричао безобразни виц, не знајући да се иза њега налази тренер и све га слуша. Истог тренутка, избацио га је са тренинга и послао га у свлачионицу. Када је Милан кренуо ка свлачионици, наш друг Зека му је рекао „Па-па, Перице...“

Сви смо почели да вршимо од смеха, укључујући и тренера.

Сада наш друг Милан има надимак Перица, као и Перица из вица.

Михајло Марковић 6А

Laura Breirer 5B

Nanah Rabinovich Pertović 5B

Теодора Матоћ 7В

Марија Станковић 8В

Nanah Rabinovich Pertović 5B

Слатко сам се насмејао

И данас се насмејем када се сетим маминог израза лица док ме чудно посматра у апарату за играчке.

Сећам се сунчаног дана и игре на глажи у Грчкој. Породична идила, мама и тата седе у кафићу док се ми деца играмо у луна парку. Вук је пожелео играчку из апарата, а ја сам проценио да могу да уђем у апарат и да је извадим. Ни данас нам није јасно како сам се нашао у том апарату за играчке и како ми је пошло за руком да се заглавим. Чекао сам да мама оде до аута, а онда сам искористио татину непажњу. Ушао сам у апарат за играчке и остао заглављен. Сећам се да се тата смејао, а ја сам га мирно посматрао. Деца су се окупила око апарата. Мама је дотрчала зато што је знала да се нешто дешава са мном. Мама је покушавала да ме извуче из апарата, док се тата наравно смејао. Када ме је извукла рекао сам: „Што си ме извадила за мало сам је узео?“ Док је мама причала са татом ја сам опет кренуо у акцију, али мама ме спречила.

Сваки пут када погледам у апарат за играчке увек се слатко насмејем.

Мијат Цвијовић 6А

Василије Трајковић 6А

Вук Даниловић 5А

Елена Ђајић 6В

Марта Бижић 3А

Мијат Цејковић 6А

Филип Димитријевић 7В

Приказ прочитане књиге - „Али озбиљно“ Џон Мекинро

Џон Мекинро - и најмањим познаваоцима тениса сам помен овог имена измамљује осмех на лице. Када се погледају данашњи тенисери који су слободно могу да кажем роботи, пазе на сваке кораке, на исхрану, дужину сна, појављивање, Џона хвата носталгија за временаима када су се рокери и бунтовници појављивали на тениским теренима. Изистинска „легенда“ тениса. Био је један од главних разлога експанзије тениса осамдесетих и деведесетих година прошлог века, када је тенис почео да губи звање спорта који играју само фина и културна господа. Можда га је тај његов стил и коштао неколико Гренд слем титула, али верујем да га то не дотиче много јер је сигурно уживао у својој каријери.

Али, он у овој књизи уопште није писао о својој тениској каријери. О томе има већ мноштво књига, то је већ клише. Ваљда му је такав карактер да у свему мора бити другачији. Он пише о животу после тениса. Цео живот му је посао био тенис и сада је одједном незапослен. Иако су га прошле оне маладалачке бубице, он је и даље у срцу остао рокер и описује како је свирао гитару са „Ролинг Стоунсима“. Окушао се и у водитељским водама, али се није баш прославио, јер је његова емисија укинута после неколико епизода. Такође, опробао се и у продавању уметничких дела, али је и ту научио лекцију на тежи начин тако што га је пословни партнер преварио и закинуо за неколико милиона евра. Након тога, схватио је да је тенисер на тениском терену као риба у води и вратио се на терен кроз ветеранске турнире и у улози коментатора.

Цела књига добија драж када је Џон исприча. На свој духовит начин, али и без длаке на језику, он јако смело изјављује све што му падне на памет као што је реченица да са својих 60 година и даље верује да може да победи Серену Вилијамс.

Марко Јовановић С9

Ива Кнежевић 7А (3)

Теодор Шешун С9

Хана Борчић 7В

Хана Борчић 7В

Нађа Вукумировић 7В

KASH арт групи рад

ШЕЋЊА КРОЗ ВРЕМЕ

-интервју са баком и мамом-

Седимо моја бака, мама и ја, у топлом дому моје баке и деке у кући у којој је моја мама одрасла, а на неки начин и ја.

Сара: Које године сте рођене?

Бака: Теби сада, Саро, већ могу рећи, давне 1950.

Мама: (смеје се) „Не тако давне 1975.

Сара: Да, то мени звучи давно. Како је било одрастати у том времену?

Бака: Била су то дивна времена.. без икаквог стреса, журбе, породице су биле велике, са много деце на окупу. Причале су се приче увече, уместо гледања телевизије, оне приче које сам ја касније причала твојој мами и њеним сестрама, а и теби, драга Сарице..

Мама: (врло сетно). Да, красна времена. Твоји бака и дека радили су до 15 часова. Пре подне је мој дека, твој прадека, био са мном и моје две сестрице, а од 15 часова сви на окупу за нашим столом, за којим су се све важне ствари дешавале, одлучивале, не само везане за нашу породицу, већ су ту и моје другарице долазиле и решавале своје, тада „нерешиве проблеме“. Моји родитељи били су родитељи и подршка свим мојим пријатељима. Није било ни једног јединог поподнева да нам неко није дошао у госте, чак понекад морам признати, када сам била у пубертету, мало ми је и сметало: наша кућа била је као аутобуско свратиште, а сада ми то јако недостаје..

Сара: Схватам, било је много више дружења међу људима, а не дружења између људи и мобилних телефона. Али, с обзиром да није било мобилних телефона, како сте се договарале са друштвом где да се нађете? И где сте уопште излазили, није било шопинг молова?! Зар се твоја бако, мама није плашила, и зар се ти ниси плашила да пустиш своју децу саму да ходају и шетају?

Мама: Морам ја прва! Као сада да видим, миришем и осећам...преподне, мама и тата, твоји бака и дека, на послу су, а мој дека је са нама, сварио нам је пресладак чај..Стиже моје друштво, као и друштво мојих сестара..

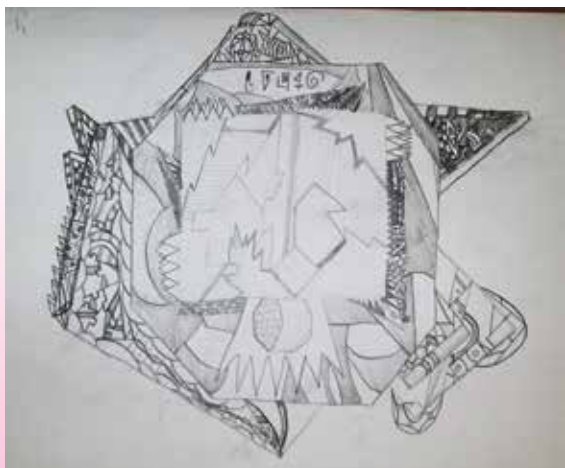
завршиле смо домаћи и имамо мало више од пола сата да се изиграмо пред полазак у школу. Крећемо у школу сви заједно, пуно деце из улице..а тако је и на повратку, чак и када је зимско време и дани краћи, свако је имао своју лампицу да осветли себи путању, никада нас родитељи нису чекали - то би била баш срамота да мама и тата долазе по тебе, а и пропустила би и најбољи део дана и добру забаву, са пуно шале и смеха при повратку из школе. Ту „падају“ договори, колико нам треба да завршимо домаћи, а након домаћег - право „паљба“ на улицу у играње: жмурке, јурке, тражење... Бака не би могла да нас покупи са улице и „увуче“ у кућу на вечеру, па је врло често, готово редовно, износила напоље на улицу, за сву децу, много палачинки, крофни или уштипака...

Бака се прикључује разговору.

Бака: Као што рекох, то су била дивна и безбрижна времена. Договарала сам се са друштвом по повратку из школе где ћемо се и у колико сати наћи. Морам напоменути да нисмо каснили на састанак, док сада сви имате мобилне и константно касните због „стреса“ и „гужве у саобраћају“. Шетале смо по корзоу, одлазиле у посластичарнице на бозу, лимунаду или кабезу и колаче, и јако волели да идемо у биоскоп. Куповали смо плоче, то је нешто налик на ЦД који ви данас имате, али звук је далеко топлији и романтичнији..Ја сам ишла на такмичење из српско-хрватског језика, такмичила се у писању састава, и обично освајала 1. место! Морам признати да ми је једина конкуренција била моја рођена сестра, које је касније и постала професор светске књижевности. Са новчаном наградом коју бих добила за освојено 1. место, одмах би отрчала и купила нову плочу. Волела сам јако Битлсе, Елвис Прислија, а будила сам се и у 5 сати ујутру да чујем на радију песму, тадашњи хит, а сада евергрин песму „Ох, Керол“, у извођењу Паул Анка...бака је запевала..

Мама се придружује певању, а и ја, јер нас је мама учила „правој музици“ коју су њени родитељи, њени бака и дека слушали, музици уз коју се плеше и ужива свим чулима..та дивна и красна времена...

Писала: Sarah Esther Edlinger
Велико Градиште, на Дунаву, новембар, 2017. год.

Yan Nesterenko 7B

Соња Пијановић 3B

Tiffany Peric 7A

Софија Трифуновић 3B

Тијана Љубић 7A

Лореана Аксентијевић 4B

Дуња Миленић 8В

Ко каже да не може

У бајкама је све могуће - свако може да достигне све своје циљеве. А зашто није тако и у стварно свету? Живимо у реалности и зато би требало да и размишљамо исто. Имам бујну машту и дан-данас. Никада нисам, и сигурно и нећу, престати да сањам и маштам. Захваљујући томе ја сам и успела да остварим свој највећи сан.

Када сам открила своју љубав према науци, била сам тек на почетку. Тада сам била спремна на све. Како је време пролазило, та мисао се мењала. Сећам се, била сам још увек девојчица која је била спремна да освоји свет. Колико год да су ме сви у почетку убеђивали да је то нешто што не може свако да успе, ја нисам одустајала јер сам желела свима да докажем да ја то могу. То ме је све време гурало напред.

Учила сам, истраживала, мозгала... Нисам посустајала и када сам почела да губим наду. Све док једне ноћи нисам остварила све своје снове!

Убрзо се све окренуло на другу страну - освојила сам Нобелову награду за откриће ранца на погон који људима омогућава да лете и оборила рекорд за најмлађег добитника Нобелове награде јер сам имала само 16 година.

И даље, после свих ових година, маштам и верујем да се сваки сан и свака жеља могу остварити. Још важније, и даље се осећам као да сваку препреку могу да пређем и да ћу опет освојити свет. Као у бајци - све је могуће!

Ива Кнежевић 7А

Радови ученика на секцији за хуманитарну акцију:

Хвала моделарима: Ани Дикановић, Анастасији Ајковић, Елени Ђајић, Вањи Јојић, Милени Вићентић, Хари Љапис, Матеи Симићу, Алекси Кантару, Огњену Лакићевићу, Василију Трајковићу, Вањи Антићу, Симеону Влајићу, Луки Јанковићу, Хани и Мили Борчић, Елени Аксентијевић, Нађи Вукмировић, Милице Станковић, Анђели Јовичић, Сањи Вићентић, Андрији Будечу и Богдану Јоковићу.

Радови осмака - Осмаци раде електроинсталационе материјале. Изазов је био наћи десет чињеница о сијалицама и представити својим друговима у одељењу.

Радови петака

Тренутно радимо тему Саобраћај, врсте саобраћаја, саобраћајни знаци и ситуације на раскрсницама. Свака група има своју област коју истражује.

Радови ученика са часова информатике

На свом пројекту - од идеје до реализације

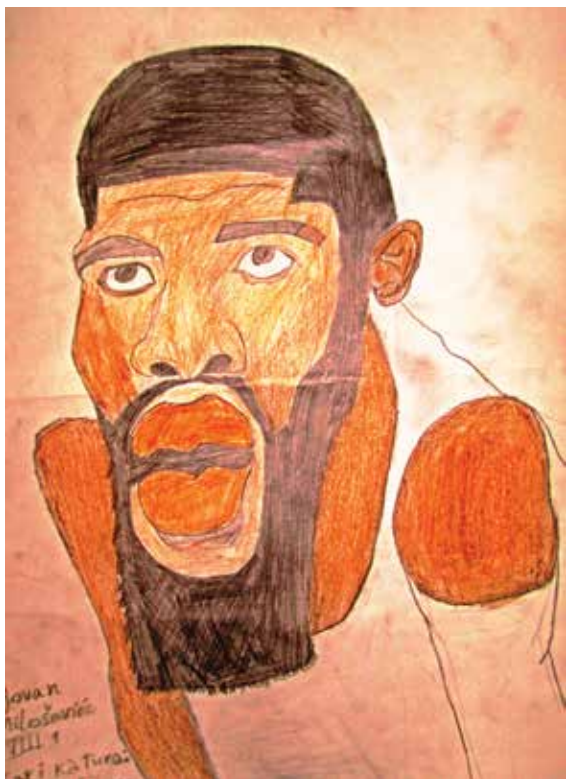
Креативци на делу уз Исидору Марић:

Учимо и стварамо

Учимо

Јован Милошевић 8/1

Маша Алекуровић 6В

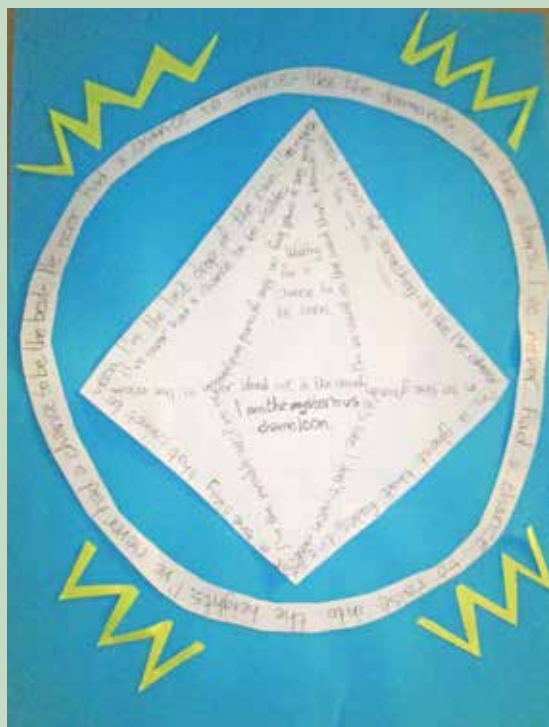

Ива Шејић 7А

- На часу српског језика Анастасија 6В пита разредну Јелену: „Разредна, је ли треба да нацртамо наргиле?“ (читај - маргине)
- Током пробе драмске секције Огњен који глуми „мргуда“ у драмском комаду и све време током пробе има намргођену гримасу на лицу, на крају каже: „Наставнице, мало ме боле обрве!“
- Теодор С9 одговара и каже: „Да додам...“ (читај - додам)
- Одељење 6А размешта столице постављајући сценографију воза за драму „Кирија“. Наставница Весна успут проверава њихово знање о драми као књижевном роду и пита: „Где је настала драма?“ „У возу!“, узвикује Марко.
- Наставница Весна објашњава француско порекло речи мемоари и каже ђацима да ту француску реч напишу латиницом. „Јесте сад много несрећни?“, пита Марко 8/1 алудирајући на наставничино инсистирање на ћириличном писму.
- На питање наставнице Весне која је једнина именице ствараоци, Марко 6А одговара: „Стварач!“
- „Чеда Брба је био амбараша“, каже Лазар 6А.
- „Дека је имао запаљена плућа“, поставља дијагнозу Тифани 7А анализирајући роман.
- Подстакнута сценом из романа „Мој дека је био трешња“, Тара 7А каже: „Ја сам увек мислила да су ти булдожери за псе.“ „Како, Таро?“, пита је наставница. „Булдог - булдожер“, чуди се Тара шта ту може да буде нејасно.
- „Гледао га је са запањењем“, објашњава Соња 7А.
- „Шта је Бајрон?“, пита Стефан 8/1 наставницу Весну. Наставницу предухитри Тодор и каже: „То је муслимански празник!“ („Бајрон је енглески романтичарски песник, а Бајрам муслимански празник“, не стиже да каже наставница)
- Наставница Јелена објашњава на часу биологије хомеостазу и наводи да је један од механизма хомеостазе остварује уринирањем. Огњен 6В пита: „А зашто наставници током часа нам не дозвољавају да обавимо своју хомеостазу?“
- Лука 6А је био одсутан неколико дана и обавештава наставницу Весну да је све преписао. „Нисам преписао само доминувтив.“ (читај - датив)
- „Могу ли ја за ганатив да кажем питања?“, пита Марко 6А. (читај - генитив)
- На табли је наставница Весна написала реченицу - Петаци уче ових дана падеже. Пита ученике да јој кажу шта је у реченици трпилац радње. „Петаци!“, једногласни су петаци.
- Наставница Весна пита Нађу С9 какав однос има Његош према Америци у „Писмима у Италији“. Нађа одговара да јој се диви. „А зашто?“, наставља наставница. „Јој, наставнице, докле то ваше зашто. Па знате ли да је то чувено зашто прилошка одредба за узрок многих слабих оцена у одељењу?“, вапи Сара.
- Митра 7А и њен брат нису били на првом часу. Наставница Весна Митру пита због чега су каснили и како су дошли. „Дошли смо с таксијем“, каже Митра. „Како?, пита наставница очекујући да ће Митра одустати од предлога. Митра понавља исти одговор. И тако три пута. Са свих страна чује се шапутање. „Без С!“ Збуњена Митра узвикује: „Без таксија!“
- „Будо, која је то гласовна промена?“ „Непостојеће А!“ На исто питање Лука 7А је следећег часа одговорио да је апсолутно А. (читај - непостојано А)
- „Због чега сте ми ово прежвркали?“, пита Алекса 8/1 већ четири године своју разредну и не одустаје од тог глагола. (читај - прецртали)

Александар Кахриман 4В

Ива Кнежевић 7А (2)

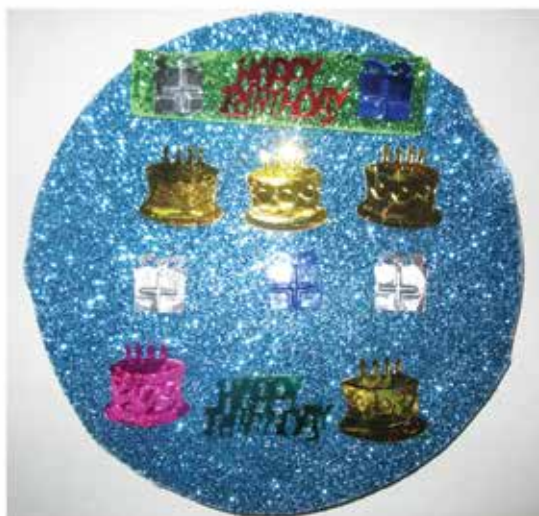
Хелена Савић 7А

групни рад Сове 3В

Сава Јојућ 7В (3)

Групи рад 5В

Кад психолог школе Слађа тестира будуће ђаке-прваке, буде ту врло занимљивих, оригиналних и надарсве паметних одговора.

Шта значи глава?

Да има обрве и очи, нос, образе, уста и косу. Глава служи за тело да би могло да једе.

Шта значи писмо?

Љубав коју напишеш и однесеш својој драгој.

Шта значи унук?

Оно што моја бака зове.

Да га неко пуно воли.

Кад треба неко да иде на посао да остави дете некој баби.

Шта значи шума?

Тамо где је много страшно, има бабарога у причи и вукова.

Шта значи чарапа?

Оно што обуваш пре патике.

Оно да се обује пре босих ногу.

Када немаш балетанке, кад си бос, онда обујеш чарапе.

Шта значи копље?

Оно што капље.

Шта значи испарити?

Када зарадиш паре.

Шта значи средњи?

Кад си мало задњи.

Као средња школа.

Шта значи прикрадати се?

Кад нешто све украдеш.

Шта значи пашњак?

Када кашљеш.

Шта знали полетети?

Када летиш авионом или чаробним плаштом.

Шта значи бодрити?

Удариш бодеш.

Шта значи лакомост?

Ако му је лако.

По чему су слични дрво и угаљ?

Угаљ је браон а дрво је црно а браон и црно су сличне.

Шта значи сврака?

То је квака.

Шта значи прекштити?

На путу возиш брзо, а треба споро.

Шта треба да радиш ако кренеш у школу и уз пут приметиш да пада киша?

Да одеш код куће и одмараш.

Шта треба да радиш ако идеш у школу и уз пут приметиш да ћеш да закасниш?

Помериш сат и онда идеш у школу.

Шта значи лов?

Када идеш у шуму и уловиш дивљу мачку и научиш је да буде фина.

Да уловиш медведа или дебелу змију.

Шта значи извалити?

Када поједеш пуно и кажеш: „Ја сам се извалила“.

Шта значи прикрадати се?

Да крадеш ствари

Шта значи гомилати?

Да си дао гол.

Заврши ову реченицу. Отац је мушкарац, мајка је...

Мама

Шта значи глава?

Глава је нешто на чему ти расте косе и унутар главе је мозак а у мозгу размишљаш.

Шта значи писмо?

То је нешто што пошаљеш другару да не мораш да трошиш телефон.

Шта значи бујица?

Кад буљиш.

Шта значи извалити?

Кад нешто поломиш, развалиш и полудиш.

Шта значи присан?

На ком је то језику?

Шта треба да урадиш ако се твоја кућа запали и почне да гори?

Преселим се у другу.

Шта значи развући?

Као жвака, једеш и онда је прстима развучеш.

Шта значи моћан?

Ако имаш моћ и ти постанеш лепа вила, и ти си леп и млад и онда се заљубиш у њу.

Који је дан пре уторка?

Данас.

Шта ради наш желудац?

Крчи када смо гладни.

Чему служе регистарске таблице?

Ако кажу регистрацију да човек дође до свог возила и препаркира се.

На коју страну света залази сунце?

На десну.

У Африци.

Од чега се прави хлеб?

Нисам научио у вртићу.

Шта треба да се урадиш ако видиш да из стана твог комишије излази дим?

Ја бих искључила ту машину за прављење облака.

Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Да би знали да су већ купљени.

